

ביטוינו

יומן שפיים | גיליון מס' 2445 | יום ו' | 12.6.2026 | כ"ז סיון, ה'תשפ"ו

ציור: נתן זיל. "יש בי אהבה והיא תתעורר ותיגע, יש בי אהבה והיא תנצח"

תוכן ביטקוין

- 3 עסקת אטלס - החלטה
- 10 משולחנו של מנהל העסקים
עודד זמירי
- 12 בריאות
מור בירנבוים חיל
- 14 חינוך
- 18 מגמת אומנות
- 20 תרבות
עידן ביטרמן
- 32 בן ציון הופמן 'הולך על זה'
זלמה פלג
- 34 פארק המים
מעוז קרמר
- 35 ברכות
- 36 על דעת עצמו
עמוס גבירץ
- 37 לזכרו - נתן טל

מכתב ממזכירות שפיים לחברי הקיבוץ, לפני הצבעה על עסקת אטלס

לקראת פתיחת הצבעת הקלפי מחר, יום שישי, אנו מבקשים להביא בפניכם את תמונת הדרך המלאה שעברנו בנושא מלון שפיים - תהליך ארוך, עמוק, זהיר ואחראי, שנמשך כשלוש שנים.

לפני כשלוש שנים הבין דירקטוריון התיירות כי מלון שפיים זקוק לשיפוץ משמעותי. יצאנו לדרך כדי ללמוד לעומק את צרכי המלון, את היקף ההשקעה הנדרש, את מצב התשתיות, את מצב החדרים ואת עלויות השיפוץ.

ככל שהעמקנו בבדיקה, התברר לנו כי מדובר בשיפוץ רחב, יסודי ויקר מאוד. השנים הרבות שבהן המלון לא עבר שדרוג משמעותי יצרו צורך אמיתי במהלך כולל, לא קוסמטי, לא חלקי, אלא שינוי משמעותי וקונספטואלי.

במקביל, הבנו דבר נוסף וחשוב: מלון שפיים לא יכול להמשיך להתנהל כמלון מוסדי של פעם. המיקום שלנו, הקרבה לים, הנוף, הטבע והמרחב הם מהיפים והייחודיים בארץ. השוק השתנה, עולם המלונאות השתנה, וגם אנחנו נדרשים להתקדם. טוב שהיה מלון שפיים כפי שהיה במשך שנים, אך האחריות שלנו היא להסתכל קדימה.

מתוך ההבנה הזו נולד הצורך לבחון לא רק את השיפוץ עצמו, אלא גם את מודל ההפעלה העתידי. הרי אם שפיים עומדת להשקיע סכומי כסף משמעותיים בשדרוג המלון, עלינו לוודא שההשקעה הזו מנוהלת נכון, ממקסמת את הפוטנציאל של הנכס, ומביאה לשפיים את התמורה הטובה ביותר לאורך שנים.

לכן בחנו אפשרויות שונות: האם להכניס שותף, האם למכור חלק מהקרקע, האם להמשיך להפעיל לבד, האם להשכיר את המלון לגורם מקצועי, ומהו המודל הנכון ביותר עבור שפיים.

לאחר בדיקות רבות, למדנו והבנו כי הדרך הנכונה ביותר היא לשמור את הבעלות על הקרקע והנכס בידי שפיים, לבצע מהלך שיפוץ ושדרוג משמעותי, ולהעביר את הפעלת המלון לרשת מקצועית, מנוסה וחזקה.

האפשרות להמשיך להפעיל את המלון לבד נבחנה ברצינות. היא אפשרית, אך היא גם מסוכנת יותר, דורשת מאיתנו יכולות מקצועיות, ניהוליות ושיווקיות שאינן בליבת העשייה של הקיבוץ, וסביר להניח שהיא גם פחות רווחית בהשוואה להפעלה על ידי רשת מלונאית בעלת ניסיון, מערכי שיווק, כוח קנייה, ידע מקצועי ויתרון גדול.

דירקטוריון התיירות בחן את הדברים לעומק, הצביע והמליץ על הפעלה חיצונית.

לאחר מכן יצאנו לפגוש ולבחון חברות רבות בתחום המלונאות. נפגשנו עם מספר רשתות מהמובילות במשק, למדנו, שאחנו, בדקנו והשוונו. בסופו של התהליך הגיעו לקו הסיום שתי חברות מובילות: רשת אטלס ורשת פתאל.

בהמשך הוקם צוות רחב, שכלל נציגים מהמזכירות, מהנהלת התיירות, מהנהלת העסקים, ואליו צירפנו את מוליק דור, שמעון ג' ויועצים חיצוניים. הצוות הרחב עבד במשך כחצי שנה, קיים פגישות, בחן חלופות, למד את ההצעות לעומק, ניתח את המשמעות הכלכלית והקהלית, ובסופו של דבר

הצוות המורחב המליץ גם הוא על הפעלה חיצונית ובפרט על רשת אטלס. משם עבר הנושא להנהלת העסקים. גם הנהלת העסקים קיימה תהליך בדיקה עצמאי, הסתייעה ביועצים, בחנה את הנתונים, את ההצעות, את הסיכונים ואת ההזדמנויות ובסופו של דבר

הנהלת העסקים המליצה על הפעלה חיצונית ועל התקשרות עם רשת אטלס.

השלב הבא היה דיון במזכירות. המזכירות, בהיותה גוף ציבורי - חברתי ולא גוף עסקי בלבד, בחרה לנהוג בזהירות יתרה. לכן הוחלט להביא גורם מקצועי חיצוני מהשורה הראשונה: חברת Deloitte, מהחברות המובילות בארץ ובעולם כדי שתבצע בדיקת היתכנות ובחינה מקצועית נוספת, כולל בדיקה השוואתית בין הפעלה עצמית להפעלה ע"י רשת אטלס. מסקנת Deloitte הייתה ברורה:

החלופה המומלצת לשפיים היא הפעלה חיצונית של המלון, וההתקשרות עם רשת אטלס היא החלופה הנכונה מבין החלופות שנבחנו.

בהתאם לכך, גם המזכירות אישרה והמליצה על קידום ההחלטה.

לאחר כל שלבי הבדיקה הפנימיים והמקצועיים, עברנו לשיתוף הציבור. הצגנו את התהליך ואת ההמלצות בשני דיונים ציבוריים והשבוע באסיפה מסכמת שבה הגיעו נציגי רשת אטלס והציגו בפני החברים את החזון שלהם למלון שפיים.

חברות וחברים יקרים,

אנו מרגישים בלב שלם שעשינו כאן תהליך נכון. תהליך של שלוש שנים: ארוך, איטי, מסודר, מקצועי, שקוף ואחראי.

לאורך הדרך התקיימו אין ספור בדיקות, התייעצויות, ישיבות, פגישות, השוואות, ניתוחים ולמידה. השקענו כסף רב, זמן רב ומאמץ רב כדי להבין את החומר לעומק, לעבד אותו נכון, לשאול את השאלות הקשות ולקבל החלטה מתוך אחריות מלאה לעתיד שפיים.

לאורך כל הדרך עמדה לנגד עינינו מטרה אחת בלבד: טובת שפיים. טובת הקיבוץ. טובת החברים. טובת הדורות הבאים. וטובת אחד הנכסים החשובים ביותר שיש לשפיים.

אנו מאמינים כי ההחלטה המובאת לקלפי היא החלטה נכונה, אחראית ואמיצה. החלטה ששומרת את הבעלות בידי שפיים, מחזקת את המלון, מצמצמת סיכונים, מביאה לשפיים שותף מקצועי להפעלה, ומאפשרת לנו לממש את הפוטנציאל העצום של המקום המיוחד הזה.

מחר, יום שישי, תיפתח ההצבעה בקלפי.

אנו מבקשים מחברות וחברי הקיבוץ לתת אמון בתהליך, בגופים שנבחרו על ידי הציבור, באנשי המקצוע שליוו אותנו, ובדרך הארוכה והאחראית שעשינו.

להלן תוצאות ההצבעה 05-07.06.2026:

הצביעו 815 חברים, מתוך 951 בעלי זכות הצבעה (המהווים 86%).

מתווה העסקה וההתקשרות עם רשת מלונות אטלס

אושר

בעד: 404 נגד: 393 נמנע: 18

תודה לחברי ועדת הקלפי

מכתב ממזכירות שפיים לחברי הקיבוץ, אחרי ההצבעה על עסקת אטלס

יום שני 08 יוני 2026

חברות וחברי שפיים היקרים,

בסוף שבוע ארוך, משמעותי ולא פשוט, קיבלה קהילת שפיים החלטה חשובה לגבי עתיד המלון וההתקשרות עם רשת מלונות אטלס.

עסקת אטלס שהובאה להצבעה בקלפי - נבחנה בתהליך ארוך, רציני וסדור של דיונים בכל הגופים הרלוונטיים של שפיים: הנהלת התיירות, הנהלת העסקים, צוותים מקצועיים והמזכירות, בליווי יועצים חיצוניים, בדיקות כלכליות, משפטיות ועסקיות. העסקה הוצגה בדיונים ציבוריים ובאסיפה, ולבסוף הובאה להכרעת החברים בקלפי.

815 חברות וחברים השתתפו בהצבעה שהם 86% מבעלי זכות ההצבעה. כנראה % ההשתתפות הגדול ביותר בהצבעות בשפיים - ביטוי מרשים מאוד למעורבות, לאכפתיות ולאחריות החברים

תוצאות הקלפי הן: 404 מבין המצביעים - **בעד**, 393 מבין המצביעים - **נגד**, 18 מבין המצביעים - **נמנעים**. בהתאם לכך - מתווה העסקה וההתקשרות עם רשת מלונות אטלס - **זכה לרב מבין המצביעים, והמתווה אושר**.

הפער אמנם לא גדול, אך זהו טבען של סוגיות הנתונות במחלוקת וזה חלק מחיים בקהילה דמוקרטית, ומשהחלטה התקבלה בקלפי - על כולנו לכבדה ולהמשיך לפעול, יחד, מתוך אחריות לעתיד המלון ולעתידה של שפיים.

עסקת אטלס אינה משנה את בעלות הקיבוץ על נכסי נדל"ן וקרקע ובמסגרת ההחלטות שקיבלנו כקיבוץ אף לא היתה חובה להביאה להכרעת הקלפי (ראו סוגיית גן האירועים בשפיים). מתוך רגישות חברתית והכרה בסנטימנט הרב שיש למלון אצל כולנו - הנושא הובא להצבעה בקלפי ולהכרעה שהיא **ברב רגיל מבין המצביעים - 50% + קול אחד**, והקולות הנספרים לקביעת הרב הם רק של **בעד ונגד**.

לצערנו, בחודשים האחרונים הופצו לא מעט מידעים חלקיים, פרשנויות מטעות והרבה פייק סביב התהליך והעסקה. לשיח הלוחמני המחלחל לתחומי חיים נוספים - אי אפשר להישאר אדישים. חשוב לנו שהדרך קדימה תהיה מתוך שיח מכבד של הקשבה המאפשר חיים קהילתיים לצד מחלוקות. אנחנו מזמינים כל חברה וחבר שיש להם שאלה המטרידה אותם, חשש, אי - בהירות או טענה שחשוב להם לברר ולבדוק - לפנות אלינו. אנחנו מתחייבים להתייחס, לענות, לנמק ולהסביר ככל שניתן. בהמשך - אנו רוצים להתפנות לשיח קהילתי רחב על תרבות השיח וההתנהלות החברתית שאנו רוצים שתהיה כאן. (על כך - בקרוב).

תודה לכל החברות והחברים שהגיעו להצביע, להשפיע ולקחת חלק בהחלטה כל כך משמעותית לעתיד הקיבוץ. תודה לכל מי שתמכו, חיזקו, שאלו, הקשיבו, בחנו את הנושא, נתנו אמון בתהליך ובגופים הנבחרים שעסקו בנושא עתיד המלון ועסקת אטלס. נמשיך לפעול באחריות, בשקיפות ובמחויבות גדולה לשפיים.

היום התעוררנו שוב לבוקר של מלחמה, דאגה ומתח המפרים את שגרת היומיום. חשוב שזכור שהמחבר בינינו, רב וגדול על המפריד, והוא המעניק את החוסן לקהילת שפיים. עקבו אחר ההנחיות ואנו נמשיך לעדכן.

בברכה,

מזכירות שפיים

נעים להכיר

עם 14 מלונות בפרסיה ארצית, כ-1,000 חדרי מלון וכ-600 עובדים, רשת מלונות אמלס הינה חברת הניהול מהמובילות והוותיקות בישראל כבר כ-40 שנה.

הרשת מתמחה כיום בניהול מלונות בוטיק ומי שהביאה את מהפכת מלונאות הקונספט לישראל.

לסלי אדלר – מייסד, מנכ"ל משותף לשעבר וכיום יו"ר דירקטוריון

מאז סיום לימודיו בבית הספר הידוע למלונאות בלוצאן, שווייץ לפני מעל ל-60 שנה החזיק לסלי אדלר במספר רב של תפקידים בענף המלונאות הישראלי. מפתחתו של מלון בזל בשנת 1963, דרך הקמת רשת מלונות בזל ב-1972, ויסודה של רשת אמלס במתכונת הנוכחית ב-1987. מר אדלר מוכר כאחד המנהלים המוערכים ביותר בארץ. בעבר שימש לסלי אדלר כסגן נשיא התאחדות המלונות בישראל. מר אדלר הוא חתן פרס משה ברנע למצוינות במלונאות, ועיטור תיירן היובל של משרד התיירות.

דני ליפמן – מייסד, מנכ"ל משותף לשעבר וכיום דירקטור

דני ליפמן החל את דרכו בענף המלונאות הישראלי לפני מעל ל-50 שנה כפקיד קבלה במלון בזל. כבוגר לימודי מנהל בתי מלון בטכניון ניהל מר ליפמן את מיטב מלונות רשת אמלס במהלך השנים. מאז ייסד את רשת אמלס בשיתוף עם לסלי אדלר בשנת 1987 הקדיש מר ליפמן את מרצו לשמירת איכות השירות במלונות החברה, אחד מסימני ההיכר המוערכים ביותר של הרשת. מר ליפמן הוא חתן עיטור המלונאות על מפעל חיים, עיטור שהוענק לו על ידי שמעון פרס ז"ל בתקופה שהיה נשיא המדינה.

ירון ליפמן – מנכ"ל משותף (מטה ואסטרטגיה)

החל את דרכו באטלס לפני כ-15 שנים. לאחר מגוון תפקידים והתמחות בשטח עבר למטה הרשת שם הקים וניהל את מחלקת הרכש, הקים מחלקת שיווק, ולאחר מכן עבר לשמש כמנהל פרויקטים ופיתוח עסקי וארגוני ועסק בהטמעת טכנולוגיות חדשות ופיתוח מנהלים. כיום אחראי על כלל מחלקות המטה – כספים, שיווק, משאבי אנוש, מכירות, רכש, מחשוב ועוד. בנוסף אחראי על הפיתוח העסקי והקמת מלונות חדשים.

ליאור ליפמן – מנכ"ל משותף (תפעול)

החל את דרכו ברשת לפני כ-16 שנים, עבר במגוון תפקידי שטח והתמחה בפתיחה וניהול של מלונות חדשים, ביניהם פתח וניהל את מלונות פבריק בת"א, בצלאל בירושלים ומרקט האוס ביפו. כיום במסגרת תפקידו ליאור ליפמן אחראי על תפעול המלונות, ועל בקרה וניהול של מנהלי האזורים, ו-14 מנהלי המלונות של הרשת.

עידית שניר – מנהלת כספים ופיתוח עסקי

במסגרת תפקידה מנהלת עידית את מחלקת הכספים ברשת מלונות אמלס ואחראית על הפיתוח העסקי ועל קידום של פרויקטים חדשים. עידית הינה עורכת דין ורואת חשבון בעלת תואר במשפטים וחשבונאות מאוניברסיטת תל אביב.

נטלי בריקמן – מנהלת אגף המכירות

עם 25 שנות ניסיון בתחום המלונאות החלה את דרכה כפקידת קבלה במלון ומשם עברה מגוון תפקידים תפעוליים, וב-10 השנים האחרונות מובילה את תחום המכירות במגוון מלונות ורשתות מובילות כגון רימונים ורשת בראון. כיום מנהלת את אגף המכירות באטלס

אתי קריצ'בסקי – מנהלת קונספט וחוויית אורח

בעלת ניסיון של למעלה מ-30 שנה בתחום המלונאות, מתוכם ב-25 השנים האחרונות ברשת אטלס במגוון תפקידים וניהול מלונות ברשת. במהלך השנים הייתה שותפה לבניית קונספטים ותהליכי מיתוג של מספר מלונות ברשת. כיום משמשת כמנהלת תחום חוויית האירוח, מיתוג וקונספט.

החוזקות שלנו

- מעל 40 שנות ניסיון במלונאות
- מלונות הקונספט הראשונים בישראל
- אנשי המקצוע המובילים בתחום האירוח והמלונאות
- ניסיון קודם בניהול מלונות באזורים כפריים, מושבים וקיבוצים (שבי ציון ואיילת השחר)
- מועדון לקוחות גדול המונה כ-140 אלף חברים פעילים ונאמנים
- קהל האורחים – מעמד סוציו-אקונומי גבוה, משפחות, זוגות
- פעילות עסקית רחבה עם החברות הגדולות במשק – החל מגוגל, פייסבוק, וויקס ואירורן סורס, ועד האוניברסיטאות הגדולות, בתי החולים, משרדי המדינה וכו'

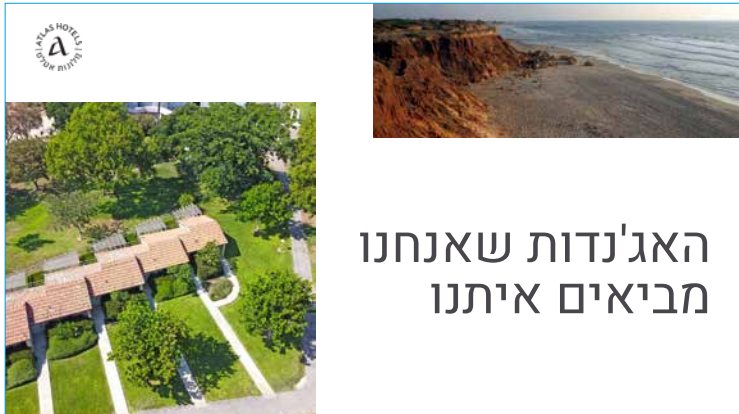
דירוגי המלונות הגבוהים בענף

BY GOOGLE & BOOKING

9 ציון ממוצע

נהדר 460 חוות דעת	נווה אילת מרשת מלונות אטלס אילת, חצ'על חמפה 0.5 ק"מ מהמרכז
מעולה 711 חוות דעת	בקסטייג' - מלון בוטיק מרשת מלונות אטלס מרכז תל אביב, תל אביב, חצ'על חמפה 100 מ' מהמרכז
מעולה 455 חוות דעת	מלון פבריק - מלון בוטיק מרשת מלונות אטלס מרכז תל אביב, תל אביב, חצ'על חמפה 1.4 ק"מ מהמרכז
מעולה 644 חוות דעת	מלון שלום & רילקס - מלון בוטיק מרשת אטלס טיילת תל אביב, תל אביב (טיילת תל אביב), חצ'על חמפה
מעולה 632 חוות דעת	מרקט האוס - מלון בוטיק מרשת אטלס טיילת תל אביב, תל אביב (יפו), חצ'על חמפה 3.1 ק"מ מהמרכז
נהדר 325 חוות דעת	מלון מלודי - מלון בוטיק מרשת אטלס טיילת תל אביב, תל אביב (טיילת תל אביב), חצ'על חמפה 1.3 ק"מ מהמרכז, חוף בקרבת מקום
מעולה 516 חוות דעת	מלון ים - מלון בוטיק מרשת אטלס מל תל אביב, תל אביב (מל תל אביב), חצ'על חמפה 2 ק"מ מהמרכז, חוף בקרבת מקום

האג'נדות שאנחנו מביאים איתנו

דירוגי המלונות הגבוהים בענף

השוואת דירוגי 10 רשתות המלונות הגדולות בישראל

1. נביא את חווית האירוח הבוטיקית שלנו אל מחוץ לעיר ואליכם לקיבוץ, אנחנו מאמינים בשירות מוקפד אך לא "מעונב".
2. נפתח את תירות הפנים אזורית, נקים מוצר מלונאי אשר ישלב קהל פרטי ועסקי בסטנדרט מלונאי גבוה ובמחיר נגיש במרכז הארץ
3. נשמור על המורשת המקומית והציביון הקיבוצי, בלי גדרות וללא הפרדה בין הקיבוץ והמלון
4. ניצור שיתוף פעולה קהילתי יחד עם שימת דגש על האותנטיות והקסם של המקום, נטפח את הסביבה הקיבוצית ונרחיב את החיבור לטבע תוך שמירה על השקט והפשטות

החוויה המלונאית שלנו

- ירידה לפרטים הקטנים
- שירות בסטנדרט בינלאומי
- אירועים פרטיים ועסקיים באווירה מיוחדת

החוויה המלונאית שלנו

- אדריכלות ועיצוב פנים מוקפדים וייחודיים

טעימה קטנה מהקונספט.....

פרשנות בוטיקית ומוקפדת השואבת השראה מתור הזהב של קאנטרי קלאבים נוסטלגיים, לצד כבוד עמוק למורשת הקיבוץ

<https://www.ebanu.com/it>
m/763796471132

טעימה קטנה מהקונספט.....

THE MAGIC OF SHEFAYIM

Peaceful Nostalgic Green / Lush

ניסיון בניהול פרויקטים והקמת מלונות

נתונים טכניים על המלון המתוכנן

- ספא מפנק עם כ-8 חדרי טיפולים, סאונה, ג'קוזי ועוד
- מרכז כנסים בגודל כ-1,000 מ"ר
- 168 חדרים בנדלים שונים
- תחנת WELLNESS וחדר כושר
- בריכה

הקמת מלון חדש

BACKSTAGE HOTEL

2019-2022 מלון בקסטייל, ת"א

הסבת מבנה לשימור מחמיר ששימש כתיאטרון למלון בוטיק של 48 חדרים, מסעדה, ספא ורופ סופ.

שטח בנוי - 3,500 מ"ר

תקציב הפרויקט - 40 מיליון ש"ח. ככל תליית המבנה, חפירת מרתפים, חיזוק יסודות, בניית של כל התשתיות ומערכות המלון (אינטלג'נציה, ביוב, חשמל, חימום אוויר וכו'), שינוי כל מתאר הפנים של המבנה והקמת המלון.

שיפוץ מלונות קיימים

NEVE Etihad

2022-2024 מלון נווה אילת

מלון של 190 חדרים (מתוכנן 127 סוויטות).

שטח בנוי - כ-18,000 מ"ר

תקציב השיפוץ - כ-30 מיליון ש"ח. שיפוץ רחב מאוד של כל שטחי המלון אשר כלל שיפוץ מהיסוד של השטחים הציבוריים במלון (חדר אוכל, לובי, אזור הבריכה, שירותים ציבוריים וכו'), הקמת ספא חדש הכולל 3 חדרי טיפולים, סאונה, אזור הירגעות ומרפסת, שיפוץ קוסמטי לחדרים (ללא החלפת מערכות ותשתיות מלבד החלפת צנרת מים חמים).

שיפוץ מלונות קיימים

melody HOTEL

2016-2018 מלון מלודי, ת"א

מלון של 52 חדרים בתל אביב.

שטח בנוי - כ-2,200 מ"ר

תקציב השיפוץ - כ-8.5 מיליון ש"ח. שיפוץ עמוק מאוד שכלל שיפוץ מהיסוד של השטחים הציבוריים במלון (לובי, חדר אוכל, גג המלון, פרוזדורים), בניית חדר ישיבות חדש, וכן שיפוץ מהיסוד של חדרי הרחצה (כולל מערכות בפינים החדר), שיפוץ קוסמטי מלא של החדרים, החלפת מערכת חימום אוויר כולל חלק נקודתי מהתשתיות. לא כלל תשתיות מלבד התשתיות בפינים החדרים, וחלק מתשתיות חימום האוויר. ביצוע בשלבים (ללא סגירת המלון).

שיפוץ מלונות קיימים

מלון אורטיסט תל אביב

2019 מלון אורטיסט, ת"א

מלון בוטיק של 54 חדרים

שטח בנוי - כ-2,300 מ"ר

תקציב השיפוץ - כ-9 מיליון ש"ח. שיפוץ עמוק מאוד שכלל שיפוץ מהיסוד של השטחים הציבוריים במלון (לובי, חדר אוכל, גג המלון, פרוזדורים) וכן שיפוץ מהיסוד של חדרי הרחצה (כולל מערכות בפינים החדר), שיפוץ קוסמטי מלא של החדרים. לא כלל תשתיות מלבד התשתיות בפינים החדרים. (סה"כ 5 חודשי ביצוע)

65
HOTEL

הקמת מלון חדש

2013-2016 - מלון 65, ת"א
הסבת מבנה משרדים למלון בוטיק של 73 חדרים, מסעדה, חדר טיפולים ורופ טופ.

שטח בנוי - כ-4,500 מ"ר

תקציב הפרויקט - כ-40 מיליון ש"ח. הפרויקט כלל הריסה מלאה של פנים המבנה, תוספת של 4 קומות חדשות, ביצוע קירות מסך בכל המבנה, חלוקה פנימית חדשה, בניוי של כל התשתיות ומערכות המלון (אינסטלציה, ביוב, חשמל, מיזוג אוויר וכו').

כמובן בהיסטורית הרשת בניית מלונות ושיפוצים רבים נוספים לאורך השנים.

FABRIC
HOTEL

הקמת מלון חדש

2015-2017 - מלון פבריק, ת"א
הסבת מבנה משרדים למלון בוטיק של 43 חדרים, בר מסעדה ורופ טופ.

שטח בנוי - כ-2,000 מ"ר

תקציב הפרויקט - 24 מיליון ש"ח. הפרויקט כלל הריסה מלאה של פנים המבנה, חלוקה פנימית חדשה, הפירת מרתפים, חיזוק יסודות, בניוי של כל התשתיות ומערכות המלון (אינסטלציה, ביוב, חשמל, מיזוג אוויר וכו').

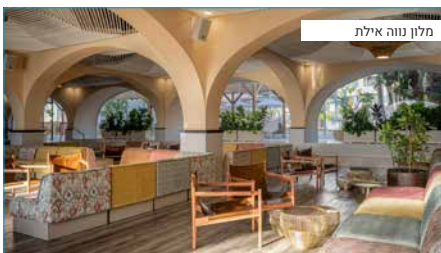
שותפויות

אנו מתמחים בשותפויות וניהול תחת הסכמי שכירות ארוכי טווח. כיום 13 מתוך 14 מלונותינו הינם בהסכמי שכירות ואנו רואים בכך הסכמי שותפות עם בעלי הנכסים. כאשר מודל התגמול ושכר הדירה הינו תלוי ביצועים שנתיים. מספר דוגמאות שניתן לציין:

מלון טל – נמצא בהסכם ביננו לבעלי הנכס כבר קרוב ל-50 שנה ועבר מספר חידושי חוזה.

מלון סינמה – החל מ-2001 גם הוא עבר מספר חידושי חוזה לאורך השנים.

מלון נווה אילת – נמצא בהסכם שכירות החל מ-1996 (מאז פתיחתו), ההסכם חודש לאחרונה בשנת 2021 לאחר 25 שנות שיתוף פעולה פורה והושקעו כספים רבים בשיפוץ ושדרוג המלון.

משולחנו של מנהל העסקים עודד זמירי

שלום לכולם,

העדכון הפעם יתמקד בביצועי הרבעון הראשון של השנה תוך "פזילה" להמשך השנה. זאת לאחר שהסקירה בפעם הקודמת ניסתה לאמוד את השפעת הלחימה עם איראן ובגזרות הנוספות בדגש על לבנון.

לשמחתי וכפי שתוצאות הפעילויות השונות בתום הרבעון מעידות על כך, הפגיעה בפעילות קטנה יחסית ועד סוף השנה תחזית המנהלים היא כי נעמוד בתקציב ואולי אף נעבור אותו.

אעבור על חלק מהפעילויות תוך ציון הנושאים העיקריים שלדעתי יש לציין:

תחומי פעילות ואתגרים עיקריים

חצות שפיים

אירועי המלחמה כבר פחות או יותר מאחורינו. התנועה במתחם חזרה לקצב הרגיל שלה. שיעור התפוסה במשרדים נשאר קרוב ל-100%. מתחם עגלות האוכל עובר מתיחת פנים משמעותית שבקרוב נראה את תוצאותיה. נראה שהחשש שלנו מפני תוצאות עזיבתו של שוכר אחד עם היקף שטחים גדול יחסית ירד, לאחר שנחתמו 2 הסכמי שכירות עם גופים חדשים. המשך המאמצים למתיחת הפנים מורגשת. כעת מתמקדים בעמוד הפרסום הגדול בפניה הדרום מזרחית. ההכנסות הרבעוניות בדיוק כפי התחזית כך גם הרווח התפעולי.

פולינד

הביצועים בשוטף ממשיכים להיות טובים מאשר בתקופה המקבילה אשתקד. מכירות הרבעון הראשון גבוהות מהתחזית ומביצוע שנה שעברה. גם הרווח התפעולי והרווח לפני מס גבוהים באופן משמעותי מהתחזיות ומביצועי הרבעון הראשון שנה שעברה. שערי המטבע (ש חזק) ועיתוי העלאות מחירי ח"ג (שהשפעתם העיקרית תהיה בהמשך השנה) ביחד עם רבעון חזק מסורתית סייעו לשיפור בתוצאות. בשלב זה מנהלי פולינד מעריכים בזהירות כי שיפור זה בתוצאות ימשך עד סוף השנה. לאחרונה סיימנו תהליך ארוך של מחשבה ובחינה לפיתוח עסקי לפעילות, אם בדרך של שותפות, מיזוג, רכישה, מכירה וכד'. מהבדיקות הכלכליות שעשינו ולאור השיפור בביצועים של החברה החלטנו שבנתונים הקיימים החלופה הנכונה ביותר עבור פולינד ושפיים היא להשאיר את הפעילות בקיבוץ ולהמשיך ולפעול לשיפור ושגשוגה. המשימה לא תהיה פשוטה ואנחנו ניגשים אליה במרץ.

פארק המים

העונה נפתחה במועד כמתוכנן, תנועת האורחים מעט חלשה מהמתוכנן בעיקר בגלל הקדמת שבועות בלוח השנה... נקווה שלא נחוה אירועי לחימה נוספים בכלל ובפרט- בזווית הצרה שלנו. פרויקט הקמת המגלשה החדשה הושלם בזמן והוא בהחלט מהווה שדרוג משמעותי לפעילות. העבודות נמשכו (חלקן עדיין נמשכות) במרץ ואינטנסיביות גדולה ממש עד הרגע האחרון. תוצאות הפארק ברבעון הראשון של השנה אינן תוצאות שיש לנו עניין רב בהן מכיוון שהפארק לא פעיל בתקופה זו של השנה.

גן האירועים

אירועי המלחמה (חודש מרץ ללא פעילות...) השפיעו באופן ישיר על פעילות הגן. ההכנסות נמוכות בלמעלה מ-40% מהתקופה המקבילה וכו"ל ואף יותר מכך בהשוואה לתקציב. למרות זאת, מיד לאחר סיום המלחמה הפעילות חזרה לסדרה והקצב חזר להיות קצב רגיל עם ביקושים גבוהים גם לתוך שנת 2027. מחירי האירועים בעליה מתמדת המשקפת את מיצובו הגבוה של הגן כגן איכותי עם ביקושים גבוהים.

נדל"ן: שפית

התוכנית העסקית אושרה בהנהלת חקלאות עסקים ובימים הקרובים נכנס את הצוות האחראי לקידום הפרויקט יחד עם האדריכלים, נגבש את תוכנית העבודה, נחדד סוגיות שונות הקשורות בפרוגרמה ונהלי העבודה בין הגורמים השונים ונתן דחיפה לכל הפרויקט. כפי שמסרתי בדיווחים קודמים הערכת הזמן עד קבלת היתר בניה- שנה עד שנה וחצי מהיום.

יד תנה מבנה

לאחרונה מורגשת התקדמות מצד אנשי מבנה בכל הקשור לדחיפת נושאי התכנון וחיפוש משתמש קצה מתאים. מתעניין וותיק עמו היינו בקשר בשנים האחרונות ירד מעל הפרק והתכנון הפרוגרמתי הראשוני יתמקד בתכנון גנרי תוך כדי ניצול מלוא זכויות הבניה. נכנסנו לנוהל של ישיבות תפעול משותפות אחת לחודש, חודש וחצי דבר שמסייע לכל הצדדים לעקוב אחרי הפעולות שנעשות (או לא נעשות...) במטרה לקדם את הפרויקט.

גד"ש וממעים

בימים אלו מסתיימת עונת האבוקדו המסתמנת כעונה טובה מאוד. היבולים גבוהים והמחירים טובים. באפרסמון, על אף הפרי הקטן המחירים היו מצוינים וכך גם התוצאות הכלליות של הגידול. בבנות אנחנו בהסכם עם קבלן במחיר מובטח לק"ג. ההסכם מסתיים בסוף השנה ואז נבחן את ההמשך.

הנכם מוזמנים
לדיון ציבורי
עסקת המלון
וחברת אטלס
יום חמישי 30.04
בשעה 19:00
במועדון לחבר החדש
 סדר היום:
ליאור עיזוד - דברי פתיחה
אסף מרן יו"ר תיירות - על התהליך וחברת אטלס
דורית סלינגר יו"ר עסקים - העסקה מנקודת
המבט של הנהלת העסקים
צביקה בן אברהם ר"ח חברת דלויט -
הצגת דוח לבחינת כדאיות העסקה
והשוואה להפעלה עצמית
דיון פתוח - שאלות והתייחסויות החברים
 מוזמנת: עו"ד טרי- משרד ברנע שערכו את ההסכם מול אטלס

לפי התוצאות. בימים אלו אנחנו מסיימים את הסכמי גידול ההדרים שלנו עם גרנות. האלטרנטיבות לשטחי ההדרים בהמשך. בגד"ש סיימנו את כל קצירי התחמיצים והשחתות לרפת חוף השרון. היבולים והמחירים סבירים (פחות טובים מלפני שנה בגלל חלוקת גשמים פחות טובה השנה).

חקלאות עסקים

הפעילות העסקית ברבעון הראשון של השנה הושפעה בעיקר מהמלחמה עם איראן. לשמחתי המבנה העסקי המבוזר שלנו נותן מענה (לא מלא...) גם לתקופות בהן הסביבה העסקית סוערת ולא יציבה. סך ההכנסות בהשוואה לתקופה המקבילה בשנה שעברה כמעט זהות. יש ירידה של כ-4.5% ביחס לתקציב. ירידה שרובה משויכת לפעילות גן האירועים וסעיפים עונתיים. הרווח התפעולי גבוה מלפני שנה בעיקר תודות לשיפור בפעילות פוליכד ושינויים עונתיים בסעיפים שונים. גם ביחס לתקציב הרווח גבוה החזוי מסיבות דומות. הצפי לסוף השנה (בהנחת שקט...) הוא של המשך מגמת היציבות עם שיפור קל ביחס לשנה שעברה.

יום שישי 20 אפריל 2026

לחברות ולחברים שלום,

ביום חמישי הקרוב, 30.4.2026, מקיים דיון ציבורי משמעותי בנושא עתידו של מלון שפיים והעסקה שאנו מבקשים לקדם.

מלון שפיים הוא נכס מרכזי וחשוב עבור הקיבוץ כבר עשרות שנים. מקור לגאוה, לפעילות ולכלכלה. יחד עם זאת, בשנים האחרונות אנו מזהים פער בין הפוטנציאל העסקי הגלום במלון לבין הביצועים בפועל, ומתוך אחריות לעתידו – התחלנו, לפני כשנתיים, בתהליך עומק לבחינת דרכי פעולה.

בתחילת הדרך נבחנו אפשרות להכניס שותף. בהמשך התחדדה ההבנה כי נכון יותר לשמור את הנכס והקרקע בבעלות הקיבוץ, ולבחון מודל הפעלה מקצועית באמצעות רשת חיצונית.

בתהליך בחינת הנכס מפעיל חיצוני, נבחנו מספר קבוצות ורשתות מתחום המלונאות, ולבסוף התגבשו שתי חלופות מרכזיות: הנכס חברת המלונות אטלס כמפעיל חיצוני, לצד המשך הפעלה עצמית.

תהליך הבחינה המעמיקה, של שתי החלופות, היה יסודי, מקצועי ורחב היקף, ולוה ע"י יועצים מקצועיים בתחומי התיירות והכלכלה, נדון בדיקטוריום השונים וגם בעבודה עם צוות חיצוני הכולל אנשי עסקים מהקיבוץ ויועצים מתחום התיירות הארצית.

בסופה של הבחינה

דיקטוריום התיירות ממליץ על חלופת אטלס, דיקטוריום העסקים ממליץ על חלופת אטלס. בהמשך, ההצעה נבחנה ע"י צוות מורחב שבו נציגים מהדיקטוריום השונים, נציגי ציבור ויועצים חיצוניים. גם הצוות המורחב ממליץ על חלופת אטלס.

לבסוף, הנושא הובא לדיון ולאישור במזכירות. המזכירות החליטה להעביר את ההצעה לבחינה נוספת של חברה בלתי תלויה ולהשוואה בין הפעלה חיצונית ע"י חברת אטלס להפעלה עצמית. חברת ראי החשבון דלויט שביצעה את הבדיקה ואת ההשוואה – ממליצה על חלופת ההפעלה החיצונית באמצעות חברת אטלס.

כעת, לאחר שנתיים, מזכירות שפיים ממליצה על עסקת ההפעלה עם חברת אטלס ומביאה את הנושא לדיון ציבורי, משם לאסיפה, ובסופו להצבעת החברים בקולפי.

דיון ציבורי את העבודה שנעשתה עד כה, את השיקולים שהובילו להמלצה על הנכס מפעיל חיצוני, ואת היתרונות הגלומים בכך. לצד שמירה על בעלות מלאה של הקיבוץ בקרקע.

חשוב לנו להדגיש: מלונאות היא תחום מורכב, ואנו מאמינים כי הפעלה באמצעות גורם מקצועי יכולה למצות טוב יותר את הפוטנציאל הגלום בנכס, תוך שמירה על האינטרסים של הקיבוץ כבעלים.

אנו מזמינים את החברות והחברים להגיע לדיון, לשאול, להקשיב, ללמוד ולהתרשם מהתהליך וההצעה שגובשה.

בסיום, כל אחת ואחד יוכל לגבש עמדה ולהצביע בקולפי בהתאם להבנתו. נשמח לראות אתכם שותפים לשיח חשוב זה.

ברכה,
 מזכירות שפיים והנהלת העסקים

יוני 2026

לחברות וחברי קיבוץ שפיים שלום,

הנדון: עמדת הנהלת העסקים ביחס לעסקת המלון עם רשת Atlas

המלון מהווה חלק משמעותי מההיסטוריה ומהזהות של שפיים. יחד עם זאת, ענף המלונאות עבר בשנים האחרונות שינויים משמעותיים, והפעלת מלון מצליח כיום דורשת השקעה גבוהה, מומחיות מקצועית, יכולות שיווק מתקדמות והתאמה מתמדת לצורכי השוק.

במהלך 3 השנים האחרונות בחנה הנהלת העסקים את עסקת המלון המוצעת עם רשת Atlas באופן יסודי, אחראי ומעמיק

מדובר באחת החלטות העסקיות החשובות העומדות בפני הקיבוץ בשנים האחרונות, ולכן הנהלת העסקים לא הסתפקה בבחינה ראשונית ולא הסכרה במשאבים של זמן וכסף. לאורך התהליך הופעלו יועצים מקצועיים בתחומי, מלונאות, פיננסים ומשפט, נבחנו חלופות שונות, התקיימו דיונים במספר פורומים עסקיים, הוצגו שאלות, נבדקו נתונים, הועלו הסתייגויות, ונעשתה עבודה מקיפה כדי לוודא שהעסקה המובאת בפני הציבור היא עסקה נכונה, סבירה ואחריות עבור שפיים

הנהלת העסקים רואה במלון נכס מרכזי ומשמעותי של הקיבוץ, נכס שיש לו חשיבות כלכלית, אסטרטגית וארוכת טווח. דווקא מתוך אחריות זו, ומתוך הבנה שהמשך המצב הקיים אינו ממצה את הפוטנציאל של המלון, נבחנו האפשרויות להתקשרות עם גורם מקצועי, מנוסה ובעל יכולת מוכחת בתחום המלונאות.

לאחר בחינה מעמיקה של הנתונים, של החלופות ושל הסיכונים והסיכויים, עמדת הנהלת תאגיד המלון והנהלת חקלאות עסקים היא כי העסקה עם רשת Atlas היא החלופה הנכונה עבור קיבוץ שפיים בעת הזו חשוב להדגיש: אין מדובר במכירת נכס של הקיבוץ. המלון נשאר בבעלות שפיים. מטרת העסקה היא לאפשר ניהול מקצועי, יציב ואיכותי יותר של מלון משודרג בעל קונספט חדש, תוך שמירה על מכלול האינטרסים של הקיבוץ וחיזוק תרומתו הכלכלית לשפיים לאורך שנים.

הנהלת העסקים מאמינה כי העסקה משקפת איזון נכון בין זehירות ואחריות לבין הצורך לקבל החלטות עסקיות אמינות, המקדמות את הקיבוץ ומחזקות את מקורות ההכנסה שלו.

מתוך אחריות כוללת לעתיד הכלכלי של שפיים, הנהלת העסקים קוראת לחברות ולחברי הקיבוץ לתמוך בעסקה ולהצביע בעדה בקולפי.

זו החלטה חשובה לעתיד המלון, לעתיד העסקים, ולעתידו הכלכלי של הקיבוץ כולו

ברכה,
 הנהלת העסקים - קיבוץ שפיים

מנהלת מערך הבריאות מור ברנבוים חיל

יום האחות הבינלאומי

ביום שלישי ה-12.5 צוין ברחבי העולם יום האחות הבינלאומי - יום המוקדש להוקרת עבודתן החשובה והמסורה של האחיות והאחים במערכת הבריאות.

היום מצוין מדי שנה בתאריך הולדתה של פלורנס נייטינגייל, שנולדה בשנת 1820 ונחשבת למייסדת מקצוע הסיעוד המודרני. נייטינגייל התפרסמה בתקופת מלחמת קרים, כאשר פעלה לשיפור תנאי ההיגיינה והטיפול בפצועים בבתי החולים הצבאיים, והובילה לשינוי משמעותי בתמותת החיילים. בזכות פועלה הפך מקצוע הסיעוד למקצוע רפואי מאורגן, מקצועי ובעל חשיבות מרכזית במערכת הבריאות.

יום האחות הבינלאומי מצוין במדינות רבות בעולם במטרה להעלות את המודעות לתרומת אנשי הסיעוד לבריאות הציבור, להוקיר את עבודתם ולציין את המחויבות, הרגישות והמסירות הנדרשות במקצוע.

בשנים האחרונות, ובמיוחד בתקופות חירום ומשבר, התחדדה עוד יותר החשיבות העצומה של צוותי הסיעוד הנמצאים בחזית הטיפול, מלווים מטופלים ומשפחות ברגעים המורכבים ביותר ומעניקים טיפול מקצועי לצד אנושיות וחמלה.

בהזדמנות זו אנו רוצים לומר תודה גדולה **לאודליה ולג'נט** המדהימות, שעושות עבודת קודש יום-יום במקצועיות, במסירות, ברגישות ובמאור פנים. אנו מעריכים מאוד את ההשקעה, הסבלנות והלב הרחב שלכן למען הקהילה.

קהילה יקרה,

החודשים האחרונים הביאו איתם תקופה מורכבת ומאתגרת לכולנו. גם בימים של חוסר ודאות, עומס רגשי ושגרת חירום, המשיכו צוותי הבריאות, הסיעוד והרווחה לפעול במסירות, ברגישות ובמחויבות מלאה למען הקהילה. בתקופה הזו התחדדה יותר מתמיד החשיבות של קהילה חזקה, תומכת וברירה - כזו שיודעת להישען זה על זה, להושיט יד ולשמור יחד על החוסן האישי והקהילתי.

לצד ההתמודדות עם האתגרים, המשכנו לקדם שירותים רפואיים, סדנאות מקצועיות ויוזמות חדשות שנועדו לחזק את הבריאות, הרווחה ואיכות החיים של כולנו. אנו שמחים לשתף אתכם בעדכונים, בפעילויות ובשירותים החדשים של הרבעון האחרון, ומבקשים להודות לכל אנשי הצוות והמתנדבים שפועלים יום-יום באכפתיות, במקצועיות ובלב גדול למען הקהילה.

הרמת נוסית חגיגית לכבוד חג הפסח

לקראת חג הפסח נערכה הרמת נוסית חגיגית וטעימה לכלל צוות מערך הבריאות, הסיעוד והרווחה. המפגש התקיים באווירה נעימה, חמה ומגבשת והיווה הזדמנות לעצור לרגע את שגרת העבודה העמוסה, להיפגש יחד ולהודות לכל אנשי הצוות על העבודה המסורה, המקצועיות, ההשקעה והאכפתיות שהם מעניקים מדי יום לקהילה.

סדנת גמילה מעישון

בחודש אפריל נפתחה סדנת גמילה מעישון בהנחיית איילת - מנחה בעלת ניסיון רב בליווי תהליכי שינוי והרגלי חיים בריאים. הסדנה מעניקה למשתתפים כלים מעשיים להתמודדות עם ההתמכרות, תמיכה קבוצתית וחיוזק המוטיבציה.

נכונה, פעילות גופנית, מניעת סיבוכים, איזון אורח חיים וכלים מעשיים לשיפור איכות החיים.

אנו מזמינים את הציבור לקחת חלק בסדרה מקצועית, מעשירה ותומכת.

עדכון מחירים - מרפאת השיניים

ברצוננו לעדכן כי צפוי עדכון מחירים במרפאת השיניים בשנת 2027.

בנוסף, אנו מזכירים לכל המטופלים להסדיר ולסיים טיפולים ותשלומים עד סוף השנה, על מנת לנצל את גובה הסבסוד הקיים, אשר צפוי לרדת במהלך השנה הבאה.

שירות טלפוני חדש - מזכירה רפואית

בעקבות הגידול בכמות המטופלים והביקוש הרב לשירותי המרפאה, נפתח שירות טלפוני חדש של מזכירה רפואית למטופלי המרפאה הכפרית שפיים - כללית.

השירות מסייע במגוון נושאים: קביעת תורים | מענה לשאלות כלליות | הפקת טפסי 17 | סיוע בבקשות להחזרים מכללית ומכללית מושלם | הכוונה וסיוע אדמיניסטרטיבי נוסף.

המענה הטלפוני פועל בימים א'-ה' בין השעות 08:00-12:00. בנוסף, ניתן לפנות גם באמצעות המייל.

חדש
במרפאת
שפיים

מהיום, כבר אין צורך להגיע פיזית למרפאה

ניתן לקבל שירות בטלפון מוקד כפריות - 09-7946289
בפקס מוקד - 09-8854407
במייל מוקד - shmokedkaf@clalit.org.il

בנושאים:

 שליחת בקשות כלליות והחזרים	 ביור סטטוס בקשות לשירות	 הפקת טופס 17
--	---	--

השירות מתקיים בימים ראשון עד חמישי מהשעה 8:00 ועד 12:00

איציק קול מנצח

מאחלים לכולנו בריאות טובה

התרמת דם בקיבוץ

בתאריך 12.5 התקיימה בקיבוץ התרמת דם בשיתוף מד"א. תודה רבה לכל מי שהגיע ותרם - בזכותכם ניתן לסייע בהצלת חיים. אנו שמחים לעדכן כי נפעל להבאת ניידת התרמת דם של מד"א לקיבוץ אחת לשלושה חודשים, במטרה לאפשר ליותר חברים לקחת חלק במצווה החשובה הזו.

כירורגית שד - ד"ר ענת בן-ארי

לאחרונה הגיעה למרפאה ד"ר ענת בן-ארי, מומחית בכירורגיה כללית וכירורגית שד, המשמשת כרופאה בכירה במרכז לבריאות השד במרכז הרפואי מאיר.

ימי הבדיקות זכו לפידבקים חיוביים מאוד מצד המטופלות, ואנו שמחים לעדכן כי ד"ר בן-ארי צפויה להגיע אלינו אחת לחצי שנה. המועדים הבאים יפורסמו מראש לצורך הרשמה מסודרת.

רפואת עור - ד"ר הילה רוזן

אנו שמחים לעדכן כי ד"ר הילה רוזן, רופאת עור מומחית, תגיע למרפאה בארבעה מועדים במהלך השנה לצורך בדיקות סקר, בדיקות שומות ואבחון מוקדם של נגעי עור.

ד"ר רוזן ידועה בגישתה היסודית והמקצועית, תוך שילוב יחס אישי ורגיש למטופלים. היא עוסקת באבחון וטיפול במגוון רחב של בעיות עור ובביצוע בדיקות לאבחון מוקדם של סרטן עור.

שירות זה צפוי להמשיך ולהתקיים באופן קבוע מדי שנה, מתוך חשיבות רבה לגילוי מוקדם ולשמירה על בריאות העור. מועדי הבדיקות יפורסמו בימים הקרובים.

סדנת סוכרת

בחודש יוני תיפתח סדנת סוכרת מקיפה ומעשירה הכוללת 8 מפגשים מקצועיים ומעניינים. במסגרת הסדנה ישתתפו אנשי מקצוע מובילים מתחומים שונים: מנחה מקצועית | פיזיותרפיסטית | אחות מומחית לכף רגל סוכרתית | דיאטנית בתחום אורח החיים והתזונה | מומחית קלינית לסוכרת.

הסדנה תעסוק בהתמודדות היומיומית עם סוכרת, תזונה

מנהל החינוך סהר עינים

אפריל-מאי במערכת החינוך

ל"ג בעומר

בל"ג בעומר, הסכימו הגננות לשחזר את האירוע המערכתי בו נהגנו להדליק מדורה גדולה ומשותפת, ולשחק במשחקי מחנאות. אז כמענה לאיסור על הדלקת מדורות, הוחלפה המדורה באש של טאבון שהכינו ילדי גן נרקיס. הורים מתנדבים הגיעו להדליק ולהשיגח על האש ולחמם בה תפוחי אדמה. הילדים פעלו בתחנות מגוונות לדוגמת - קליעה למטרה, קפיצה בתוך שק, גלגול צמיגים ועוד.

מיניות והזדמנויות לילדים ולהורים

כבכל שנה, עם בוא הקיץ, אנו מתחילים לעסוק בנושא המיניות בחינוך החברתי. זוהי תקופה שבה הקבוצות כבר בשלות לעבודה משותפת גם בנושאים מביכים ורגישים. השנה, באופן חריג, אנו מרגישים עיסוק בנושא באופן לא מותאם בכיתות רבות. לאחרונה דיווח גם בית הספר שהמצב מורגש גם אצלם. משום כך יצרנו השנה, בעזרת חברת "מידע אמין על מין" תוכנית עבודה הכוללת הנחייה של הצוותים, הרצאות להורים, פעילויות לילדים ופעילות משותפת להורה וילד.

התהליך עדיין מתקיים ואנו ממשיכים ללוות את ההורים והילדים בנושא.

הכנות לחופש הגדול

בחינוך החברתי החלו הצוותים כבר באפריל בעבודת הכנת החופש. בשל המצב הבטחוני המורכב אנו מכינים תוכנית כפולה - אחת רגילה עם חופש לטייל ולצאת לפעילויות מחוץ לשפיים, והשנייה כגיבוי למקרה שהמצב הבטחוני יתדרדר ונאלץ לנהל חופש בסמיכות או בתוך מרחבים מוגנים.

בגיל הרך אנו נערכים לחודשי הקיץ בתגבור הצוותים והגברת החוגים שניתנים בגילאים השונים כך שתוכנית הקיץ תהיה עשירה ומגוונת.

כוח אדם

להזכירכם, עוד לפני המלחמה האחרונה היה קושי גדול מאוד וחוסר יציבות בתחום כוח האדם. המצוקה ניכרת בכל מקום

הפסקת האש עם איראן ולבנון נכנסה לתוקף בתחילת חודש אפריל ואנחנו חזרנו לשגרת העבודה המבורכת - חופש פסח (במגבלות המתאפשרות), הכנות לחופש הגדול, הכנות לשנה הבאה והמשך של עבודה תהליכית עם הורים וילדים.

חודשיים בגיל הרך משולים לשנים... ממש עם צאת חג הפסח חזרו מערכות החינוך לפעול באופן מלא. לשמחתנו, במהלך כל תקופת המלחמה נשמר קשר רציף עם הילדים, ההורים והצוות המסור שהגיע ונתן כל מה שהתאפשר. המערכת פעלה במתכונת מצומצמת אך הילדים חוו הגעה בבוקר לגן, לצוות מוכר לסביבה חינוכית בטוחה ומוכרת וזה בהחלט המון.

פסח

חופש פסח היה ברובו תחת הגבלות פיקוד העורף. יחד עם זאת, הצלחנו לאפשר ימי פעילות מלאים לפני ליל הסדר ופעילות חלקית לאחריו. בחינוך החברתי הפעלנו את החופש במתכונת מקומית, בלי המחנה (שנדחה לקיץ) ובלי יציאות מחוץ לקיבוץ. למרות המגבלות הילדים נהנו והשתתפות הייתה גבוהה. בגיל הרך אמור היה להתקיים פיילוט של קייטנת פסח ביומיים של חול המועד. בשל המלחמה החלטנו לפתוח את המערכת כרגיל ולא לקיים את הפיילוט השנה. נקווה שבשנה הבאה תהיה הזדמנות לחזור ולנסות את התוכנית החדשה.

יום העצמאות

מזווית אישית, מאוד שמחתי לראות כיצד נשתמרו מסורות של שנים באופן בו חוגגים במערכת בשפיים חגים. מדור לדור. כאשר ישנו דיוק פדגוגי אז אף פעם לא "נמאס" "משעמם" "ארכאי".

כך את יום העצמאות חגגנו כל הגנים יחדיו- מבית בתינוקות ועד לבוגרי הגנים. על הבמה של גן חצב, בניצוחה של גלית הגנת של ברוש אשר הנחתה את האירוע. הגנים חצב ורעות פתחו את הטקס בצעדת דגלים. היו שירים, דקלומים, ברכה למדינה וגם ריקודים. כיף גדול מעט לשמוח לאחר שבועות קשים ביותר.

הרחק מעבר להרים והן מחלחלות גם אלינו לתוך הקהילה. הצוותים עוסקים בכך כל השנה ובחלק מהכיתות אף נכנסנו לתהליכי עומק המערבים את ההורים בכדי לטפל בתופעות המתרחשות.

גם בעולם המבוגרים אנו מרגישים את מפלס התוקפנות עולה. הורים וחברים בקהילה מרשים לעצמם לפנות למדריכים ולמנהלים בצורה לא מכובדת ולא מכבדת. יש מקום לביקורת תמיד, רק נבקש להעביר אותה בצורה עניינית, מכבדת ובזמן המתאים. לא על הדרך, לא באמצע המרוכז ובוודאי שלא מעל ראשי הילדים במהלך פעילות.

כל אחד מהמנהלים זמין לכל שיחה, שאלה או ביקורת. אנו שמחים לקבל מידע מהורים ומחברי קהילה בכל נושא. המטרה של כולנו זהה - אנו רוצים את הטוב ביותר עבור הילדים שלנו. בבקשה תאמו איתנו שיחות בעת הצורך.

שבועות

וממש לסיום - חג השבועות/חג מתן תורה/חג הביכורים/חג הקציר... הילדים קצרו מעט שנשאר בשולי השדה מהשיבולים של שנים קודמות, את שבעת המינים אספו מרחבי הקיבוץ. הגדולים שמעו את הסיפור הנפלא של מגילת רות. אבל האמת - זהו חג שייזכר בעיקר בזכות המאכלים והגבינות שהכינו בגן.

ובהמשך - שגרה מבורכת. עשייה יומיומית רבה ומגוונת. פעילויות קיץ ועוד.

ואנחנו מאחורי הקלעים, כבר מתארגנים לשנה הבאה ומכינים את המערכת למנהלת החדשה המיועדת להיכנס באוגוסט הקרוב. מצרפת מספר תמונות להמחשת אווירת החגים.

שיהיה קיץ נעים, שקט ומאנשר

בארץ ולא ייחודית רק לנו. למרות הקושי, אנו ממשיכים להתאמץ ולנסות לייצב את המצב אצלנו. בתקופה האחרונה מצטרפים רבים לחינוך הם בני ובנות שפיים ובני/ות זוגם. זוהי תנועה חיובית מאוד ובכך אנו מצליחים גם לייצב את המכסות הנדרשות וגם לשפר את האיכות.

בחינוך החברתי יש כרגע יציבות. נכון להיום יש בסך הכל 16 מדריכים ומדריכות במועדונים, מתוכם 12 חברי/ות שפיים. מכיוון שאנו מבינים שייתכנו שינויים נוספים אנו נערכים לכך בהתאם.

בגיל הרך השלמנו חוסרים ואנחנו כרגע מראיינים ובוחנים עוד בנות עם דגש על השנה הבאה. חשוב לנו לשמר את הבנות המצוינות שעובדות אצלנו בשנים האחרונות ואנחנו ממשיכים לחפש עובדות איכותיות נוספות.

הכנות לשנת תשפ"ז

אנחנו בעיצומו של תהליך ההכנה לשנה הבאה. עוסקים בין היתר בהשגת אישורי הבטיחות הנדרשים, הסדרי תקנים לגנים, תמחור להורים, ריענון תוכנית ההכשרות לכל המערכת, בחירת יועצים, בניית מסגרת תוכנית לשנה, תחקירים ולמידה של מסקנות מהשנה החולפת וגיוס כוח אדם.

הסכמי ההורים ישלחו לחתימות החל מחודש יולי ותתאפשר חתימה עד לאמצע חודש אוגוסט.

האלימות הגואה בחברה הישראלית

כולנו מרגישים, שומעים ורואים את מה שעובר על המדינה שלנו בנושא האלימות. ילדים שדוקרים זה את זה או את המבוגרים סביבם, התנפלות על מורים, חרם, קללות, צעקות, גניבות, פריצות וונדליזם.

בהשוואה לשאר המדינה, מצבנו בקרב הילדים והנוער הוא טוב. אפילו טוב מאוד. יחד עם זאת, תופעות אלה לא נשארות

צוות מדריכי המועדונים והנעורים

מנהל החינוך בנעורים חן פרג'ון

אפריל-מאי בנעורים

הכשרת צוות הנעורים: התחלנו בשני מפגשי צוות שהוקדשו ללמידה, להעשרה, ובעיקר למתן כלים מעשיים לעבודה ולשיח מותאם עם בני ובנות הנוער שלנו.

הרצאה להורים: בהמשך, קיימנו הרצאה להורים שהתמקדה בשיח ובתקשורת עם הילדים בבית.

המטרה המרכזית במהלך כולו הייתה להעניק מידע וכלים, וליצור שפה משותפת ואחידה בין הצוות החינוכי לבין השיח שקורה בבית.

פרויקט "פיצה טוני גולף"

פרויקט הפיצה שלנו, מהמסורות והפרויקטים המובילים בנעורים, הגיע לסיומו. מדי שבוע נפגשו הילדים, ניהלו את הפיצרייה המקומית והיו אחראים על הכל: מהכנת הבצק, דרך פרסום וניהול ערב הפעילות, ועד להכנת המטעמים עצמם. משמח מאוד לראות את הפרויקט ממשיך לפעול בהצלחה שנה אחר שנה, ואת הרצון הגדול של הנוער לקחת בו חלק. את סיום הפעילות נחגוג בטיול חגיגי. נתראה בשנת הפיצה הבאה!

התקופה האחרונה הייתה גדושה באירועים, מפגשים ופרויקטים משמעותיים. עברנו ימי זיכרון מרגשים, התחלנו בהכנות לקיץ, ואנחנו כבר חושבים ועובדים על השנה הבאה. הנה סיכום קצר של העשייה שלנו בחודשיים האחרונים:

ציון ימי הזיכרון והעצמאות

השנה בחרנו לציין את השבוע המורכב של המעבר בין זיכרון לעצמאות בשתי משבצות מרכזיות:

מפגש עם אביב סגל: אביב, לוחם מילואים ביחידת דובדבן, הגיע לשתף בסיפורו של חברו ליחידה, **אמיר פישר ז"ל**, שנהרג בקרבות בכפר עזה. צפינו יחד בסרט "לב של לוחם" על חייו, ולאחריו קיימנו שיח עמוק על דמותו, פועלו, ציונות וערכים.

מפגש עם שמואל מרמור: שמואל (בעלה של **רז פרג'ון**) חלק איתנו את סיפור חייו המרתק - המעבר מחברה דתית הדוקה ליציאה בשאלה, שירות משמעותי והובלה. דיברנו על דמות המנהיג, על אחריות חברתית, וקיימנו שיח רחב על החברה הישראלית.

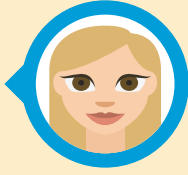

קול קורא לקהילה: נושאים אלו חשובים לנו מאוד כמערכת חינוכית וכקהילה. אני מזמין אנשים נוספים מהקהילה להגיע אלינו ולהעביר מפגשים בנושאים שונים במהלך כל השנה, ולא רק סביב מועדים אלו.

מיניות ותקשורת

כחלק מהתוכנית השנתית שלנו, הקדשנו בחודשים האחרונים מקום נרחב לנושא המיניות והתקשורת. **מירי גולן**, מדריכת הורים ומטפלת מינית, התארח אצלנו לסדרת מפגשים:

מנהלת החינוך א'ו' לינך מלכה

אחרי תקופה מורכבת ומטלטלת שעברנו כולנו - חזרנו למסגרות ולשגרה המוכרת של עבודה ועשייה. הצוותים מקדישים מחשבה ועסקים במרץ בבנייה של תכנית חופש גדול לכלל הדואונים, התארגנות והכנות למחנה הקיץ וזאת תוך כדי תפעול השגרה וטיפול בנושאים שונים שעולים ונדרשת התייחסותנו.

חופש פסח

המלחמה כפתה עלינו בניית חופש מותאם להנחיות פיקוד העורף. כל כיתה שהתה במרחב משלה, הסמוך למרחב מוגן, ועברה פעילויות שונות כחלק מתכנית מגוונת שנבנתה והושתתה כולה על פעילויות ברחבי הקיבוץ. נעזרנו גם בפעילויות שהמועצה הפנתה אלינו, כחלק מהתמיכה והסיוע בתקופה המורכבת. בנוסף, כחלק מהרצון שלנו לתרום ולעזור למשפחות המגוייסים ומשרתי כוחות הביטחון - הפעלנו צהרון לילדי משפחות אלו - על מנת לאפשר מרחב נשימה נוסף.

סה"כ עברנו 8 ימי חופשה מאתגרים ולא פשוטים, שכללו לא מעט ריצות למרחבים מוגנים. עם זאת לתחושת הצלחנו לייצר עבור הילדים תחושת ביטחון ולאפשר סביבה חברתית בה הם צוברים חוויות וזמן איכות עם קבוצת השווים.

חופש ל"ג בעומר

עם החזרה לשגרה - הילדים קבלו יום חופש מבית ספר. המועדונים היו פתוחים במשך יום שלם וכל דואון נהנה מפעילות שהותאמה לרוח החג ומנהגיו.

צוות מדריכים

כמערכת אנו משקיעים מאמץ רב בצוות המדריכים שלנו - מתוכניות הדרכה, ליווי של אנשי מקצוע ויישום תכנית שימור והפגה. המטרה היא לייצר סביבת עבודה מקצועית, מוטיבציונית, מתגמלת ונעימה. בחודשים האחרונים יש מגמה חיובית של השתלבות חברי שפיים במערכת - זוהי חזקה מרכזית ומשמעותית. אנו בהכנות כבר לשנה הבאה - ואני מזמינה את מי שמעוניין להצטרף לנבחרת החינוך ולעבוד איתנו ליצור עימי קשר.

תחומי עניין

אנו מעוניינים להרחיב ולגוון את הפעילויות לתחומים נוספים לקראת השנה הבאה. במידה ויש אנשים מהקהילה המעוניינים לקחת חלק ולשתף איתנו פעולה מוזמנים ליצור עימי קשר.

שנת המצווה

בחודש האחרון התקיימו שתי משימות גדולות ומשמעותיות עבור קבוצת שנת המצווה ("פקאן"):

מופע שנת המצווה - "לילה מטורף בחד"א" מופע שהוא כל כולו פרי יצירתה ועבודתה של הקבוצה. יחד עם הבמאית יעל שגיא, התכנס צוות לכתובת המופע. בסיום הכתיבה עברנו לרצף חזרות אינטנסיבי שהוביל להרמת מופע מוצלח ומרגש במיוחד.

טיול מסכם : רגע אחרי שהסתיים המופע, יצאנו עם הכיתה לטיול מאתגר של שלושה ימים. הטיול כלל אתגרים פיזיים ונפשיים: לינת שטח, מסלולי הליכה, סנפלינג, ובעיקר - המון עבודה קבוצתית משותפת. היה טיול מהנה ומשמעותי מאין כמותו.

אני רוצה להודות מכל הלב לכל מי שלקח חלק משמעותי במשימות אלו - **ליעל שגיא** הבמאית הנהדרת, לצוות שנת המצווה, **למעין עידוד** על הצילום, **ליפעת פוטש** על הטיפול בכל ענייני האודיטוריום, וכמובן - **לצוות הנעורים** המסור שמלווה את הילדים ביומיום.

לקראת החופש הגדול

התקופה העמוסה והמהנה ביותר של השנה נמצאת ממש מעבר לפינה! מה מחכה לנו? מחנה קיץ, טיולים רבים, ים, בריכה, ובעיקר - המון זמן איכות עם בני ובנות הנוער שלנו.

מאחל קיץ מהנה לכולם

מצאת אונות

בית הספר חוף השרון

'תראו אותי, אני ליה'
ליה ניר בראון

מגמת האמנות בחוף השרון סיימה את לימודיה בתערוכה מרשימה המוצגת עכשיו בבית הספר. את המגמה מרכזת **גילי רוש** משפיים והיא גם המורה לאמנות של המגמה.

חמש בנות משפיים למדו במגמה והתערוכה היא סיכום של שלוש שנים של לימודים שבסיומם הן מקבלות את תעודה הברגרות. בתערוכה מוצגות עבודותיהן ולצד כל עבודה מוצג גם הסבר המתאר את ההשראה או את הרעיון או התחושות שמהן נולדה העבודה והדרך שבה היא בוצעה. ההסברים האלו מציגים את הלכי הרוח הנושאים או התחושות שהן המקור ליצירות.

המצב בארץ, המלחמות המתמשכות מביאים חרדות לחצים חברתיים. וחוסר ודאות אשר בגיל ההתבגרות קיים ונוכח בכל מציאות, פה הוא מתעצם ומחרף ובא לידי ביטוי בהצגתו ובהצגתו. גם דימויי הגוף

ותפיסת העצמי המורכבת והאפיינת לגיל מוצגת כאן על כל קשייה ומורכבותה. חיות עבר קשות מוצאות באמנות דרך להתמודד ולהתגבר ויש גם ביטוי לקשר אל הבית ואל המקום ממנו באת והתלבטות לגבי העתיד והמקום שבו נהיה.

עבודות מרשימות ועשירות באמצעים האמנותיים בדמויים ובחומרים מהן הן עשויות. מהנה ומרגש לראות ולחוות.

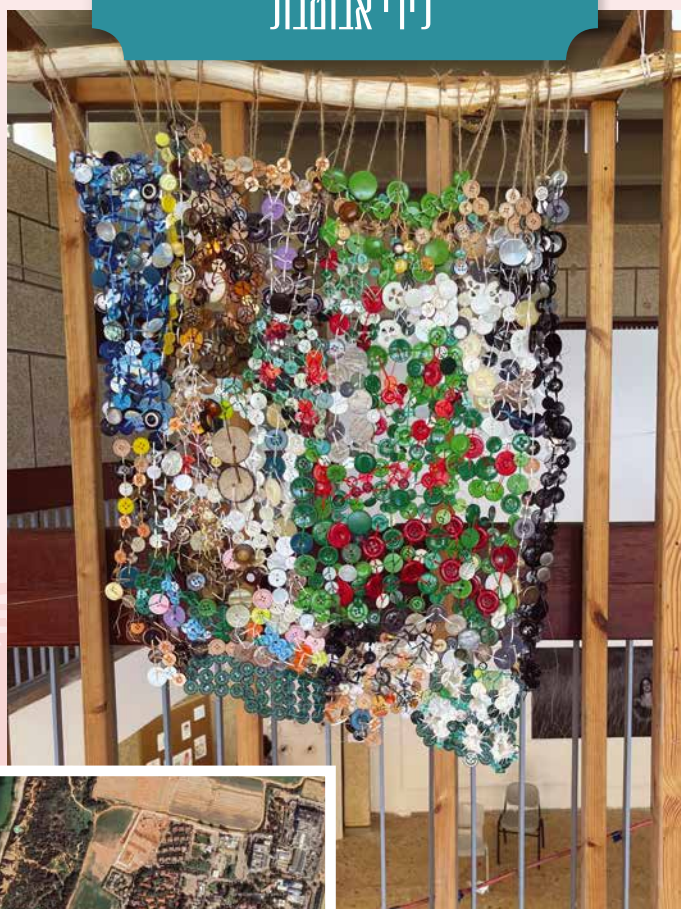

'ספר לחץ'
יעל ווליקומירסקי

'יוצאת אל האור'
יסמין חידו

'מבט מלמעלה'
לידי אבוטמול

'נובד של מילים'
יעל האוזנר

מנהל התרבות עידן ביטרמן

לחברים שלום,

אחרי תקופה לא פשוטה שבה התבטלו אירועי פורים, אירוע פתיחת שנת המאה וסדר פסח בעקבות המלחמה הצלחנו לחזור לשגרה ולקיים אירועים קהילתיים.

לפני שאני מסכם חשוב לי לעדכן שפתיחת שנת המאה שתוכננה ליום הולדתה ה-99 של שפיים (21.3) תתקיים בתאריך ה-27.11.26 (יום העליה על הקרקע), אפרסם את הפרטים בהמשך.

חג הפסח

למרות הטילים המילואים ושיבושי השגרה הצלחנו לציין את חג פסח במתכונת שונה מהרגיל: קיימנו חידון קהוט קהילתי נושא פרסים בזום.

במקום הראשון - **משפחת פלג קורן**

במקום השני - **משפחת הדר דוד**

במקום השלישי - **משפחת הופמן (בנצי ואיציק)**

תודה לכל מי שהשתתף בחידון.

תודה לצוות החג - **מיכל הופמן ונעמה אקסלרוד** | תודה ל**מילן הרן ולתמר שגיא** על שאלות הקהוט | תודה ל**שחר דבוש** על עריכת הסרטון | תודה ל**דודי נוקד ונעמה אקסלרוד** שנסעו לירושלים להמיר את הסרטים מ-1966 לדיגיטל | תודה למשפחות שהצטלמו.

יום השואה

בתאריך ה-13.4 ציינו את ערב יום השואה בטקס קהילתי בחדר האוכל. אני רוצה להודות לכל מי שלקח חלק.

יגאל מאלי ששיתף את הסיפור של סבתו והוביל את הטקס השנה ביחד עם **עמית בר קמה**.

תודה ל**סיגל רז** שהובילה את הטקס בשנים הקודמות על החניכה | תודה לקריינים: **בנצי הופמן, מיכל שאשא, אביטל תדהר, יותם טרון ועמית בר קמה** | תודה ל**לוסיה רז** על הדלקת הנרות | תודה ל**מתן סקר ולאיציק הופמן** על הפידבקים והדיוקים | תודה ל**איה פרידמן** על הפרחים ול**ליאור בר קמה** על המצגת | תודה לחברי ההרכב **דיקלה דוננפלד יגאל מאלי, תמי גבאי ותירי עין דור** בניצוחו של **עמית ריף**.

יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה

התכנסנו באולם התרבות לטקס המרכזי. אני רוצה להודות לכל מי שלקח חלק על מנת שהערב יהיה מרגש ומכבד.

חשוב לציין שהעבודה על הטקס השנה החלה כבר באמצע 2025 כשקיימנו ראיונות עם כל משפחות הנופלים במטרה לכתוב מחדש את הטקס.

כהכנה לערב התקיימה סדנת יצירה לנעורים ובתוצרים השתמשנו לעיצוב המצגת והרולאפ החדש, תודה ל**גילי רוש ומיכל סער**.

ביום הזיכרון נפגשנו ברחבת הבנים לקריאת היזכור ועלינו לבית העלמין לטקס הנחת הזרים וקריאת שמות הנופלים.

תודה ל**הדסה טרון** שהפיקה את הטקס בשנים האחרונות והעבירה את המקל ל**לילך הופמן** ודאגה לעזור בכל דבר שביקשנו | תודה ל**לילך הופמן** שלקחה על עצמה את הפרוייקט ונכנסה לנעליה של הדסה והפיקה את הטקס על כל משמעויותיו ומורכבותו | תודה רבה לתחקירנים שראינו את המשפחות - **גילה עינם, גילי רוש, חיה אקסלרוד, עודד גלברזון ותמר שגיא** | תודה למשתתפי הסרט על הארבעה - **בנצי הופמן, תמר שגיא ודני בר-קמה** | עיצוב פינת הנצחה - **חיה אקסלרוד ואיה פרידמן** | עיצוב במה ועבודה עם נעורים - **יעל שגיא** | תודה ל**נעורים ולאבישג כהן** | תודה לקריינים - **גילה עינם, עידן מלחי, אביב נוקד, מיכל כהן (קרמר) ועמרי מלכה** | תודה ל**עדי רוזנטל** על קריאת היזכור | תודה להרכב הנפלא - **עומר נודל, אסף שנהב, תמי וורטמן, יואב שפירא, סיוון שנהב** בניצוחו של **עמית ריף** | תודה לזמרים - **תירי עין דור, דלית גלעדי, טל כהן עדות, עלמה וויסמן, עידן מלחי, תמי גבאי ונעמי גלעדי** | תודה על שיר הרעות, **עדי רוזנטל, מיכה עדות, בנצי הופמן, דני בר-קמה ואריה נודל** | אני רוצה להודות **חני פוטש** שכל שנה דואגת לטקס הנחת הזרים ול**אבי כהן** שדואג שבית העלמין יהיה מכבד עבור המשפחות והחברים.

יום העצמאות

בערב חגגנו עצמאות במתכונת דומה אך שונה מהרגיל.

אני רוצה להודות לכל מי שלקח חלק: בראש ובראשונה לצוות החג - **עמית בר-קמה, יובל שפירא, גליה מור, אורן שגב ואליה גוט** שהשקיעו והרימו ערב לתפארת קיבוץ שפיים | תודה רבה ל**חוג הורה ילד** בבית המלאכה שיצר משחקים לילדים ששימשו אותנו באירוע | תודה רבה למשיאי המשואות - **נתן טל ז"ל** (עם **עידו טל**), **יונה טל ז"ל** (חן וטום), **חני שחראי, רוחה גיל ושושיק רוזנטל, כיכר החטופים** בהובלת **עופר ברעם ואיצ'ה קרמר**. ריגשתם בהחלט במילים שלכם ובעיקר בעשייה המבורכת שלכם, תודה! | תודה ל**יעל ליבמן** על הנחיית הטקס בכישרון רב | תודה ל**מלון שפיים** ו**ליפעת פוטש** | תודה ללהקה האדירה - **יואב שפירא, יהונתן לובל, שחר יסמין תאו ויהלי** שנתנו הופעה מעולה! | תודה ל**גילה** על התמונות ול**דודי נוקד** על הוידאו | תודה רבה ל**צוות החליקס!!!**

חג השבועות

בערב שבועות נפגשנו בבית המלאכה לליל תיקונים! ערב מקסים שבו החברים הגיעו לתקן רהיטים ולהנות מבירה ליד המדורה ומוזיקה.

תודה רבה ליובל שפירא ולחינוך שפיים על אירגון הערב הנפלא הזה! | תודה לאילנית סוויסה על שיעור "איך לתקן לב שבור" נהדר!

בחג השבועות התכנסנו בדשא הגדול, התחלנו בהפנינג והפעלות לילדים ובשעה 18:00 התרכזנו מול הבמה לטקס שבועות המסורתי.

אני רוצה להודות לכל מי שלקח חלק - בראש ובראשונה לקהילה שהגיעה וצבעה את הדשא בלבן! | תודה לגליה ליבמן על העזרה וההכוונה בהפקת האירוע ועל ברכת החג | תודה למנחים הנהדרים והמנוסים - עידן מלחי ואיילה בריליאנט | תודה ליעלי ליבמן על הברכה לחג | תודה למאירה קרול, אורית נוקד, דניאלה שורר ויולה לוטרובסקי על ריקוד הטנא המקסים | תודה לליאור על ברכת המזכיר | תודה ללהקת הביכורים בניצוחו של המאסטרו עמית ריף: אורי דור - תופים | מאיה ריף, ניתאי בסיס ומלודי שלו - גיטרות | הראל בראון, דניאל טל - סקסופונים | יעלה לוי הראל - חליל צד | עלמה ויסמן ותומר שנדואן - שירה | תודה לשיבי על ריקוד כיתה א' | תודה לנטע בלס פרג'ון על ריקוד המנשאים ולמשתתפים: טליה טרון גרנות, יהונתן נהון, יותם שירן, איילת מושקובסקי פוטש, מעין ויסקופף פוטש, רואי זילברמן ודרור שילר | תודה לאליה לוריא גוט על הכריאוגרפיה לריקוד הנעורים ועל ריקודי העם בסוף הערב! | תודה לחני קלר על תפירת החצאיות בבית המלאכה | תודה לאיציק פרג'ון על ברכת וועדת חיילות וחיילים | תודה לשמואל בני על הפרכת היונים עם ילדי כיתה ו' ואורית ז'אן מעמותת 255 | תודה לצוות השוזרות המדהים - נעמה אקסלרוד, עדי מלחי, עלמה סקר, מיקה חידו, לימור ניר, תרצה ניר וגלית ארדיטי | תודה לאביב סימונוב על סידור הבאלות בדשא | תודה לחליקס שמגיעים בכל אירוע לדאוג שלא נהיה צמאים.

ניכגש שוב בדשא ב-19.6 בהפנינג כתיחת הקיץ עם מוכע "נעורים עושים כוורת, מתנחים ועוד הכתעות

יום הזיכרון השפי"ז

מזה שנים רבות מתקיימים טקסי יום הזיכרון לחללי מלחמות ישראל בשפיים, טקסים מרשימים מכובדים שמשמרים בתודעתנו כל שנה מחדש את על 23 נופלי שפיים. החל מהארבעה שנפלו ב 1938 ולאחריהם החיילים שנפלו בשירותם הצבאי ובמלחמות ישראל. אנו זוכרים את הנופלים ומזכירים אותם שנה אחר שנה כדי שלא נשכח ותמיד נזכור את דמותם ואת קרבנם למען חיינו פה. אלא שגם את הזיכרון צריך מדי פעם לרענן ולתת לו צבעים חדשים ואספקטים נוספים.

סיפורה: לילך הופמן כתבה: זלמה פלג

ונשזר בצמוד וכחלק מסיפור הקמתה של מדינת ישראל, ובתוכו בפרט, סיפור גידולו והתפתחותו של קיבוץ שפיים...

לילך הופמן שהיא בת זוגו של **איציק הופמן** והיא גם מחנכת ומורה בבית הספר "חוף השרון", הבינה שאם בשביל הארבעה הם מושג ולא אנשים, הרי בשביל הדור הצעיר על אחת כמה וכמה הם חידה ותעלומה, שצריך לפתוח ולהכיר.

בקיץ שעבר פנתה לילך ל**עידן ביטרמן** מנהל התרבות וביקשה לעשות סרט על הארבעה - לגולל את סיפור חייהם בפני קהל שפיים. עידן נרתם בהתלהבות לרעיון והפריקט יצא לדרך.

נעשו חיפושים אחרי קרוביהם של הארבעה - נפגשו עם המשפחות נעשו חיפושים גם בארכיונים, וכך נוצר סרט בביומם של **מאיה וגל רוזה** על הארבעה. הסרט שהוקרן בטקס והמחיש את סיפוריהם של הארבעה.

הארבעה שעלו על המוקש ב-1938 שלוש שנים בלבד לאחר ששפים עלתה על הקרקע היו בשבילנו בעיקר שמות ומצבה לקבר אחים, ואלה, שפתחו את בית הקברות בשפיים - הקבר הראשון, המצבה הראשונה.

לאחר 78 שנים שאנו קוראים את שמותיהם בטקס הזיכרון עלה הצורך להכיר ולדעת מי היו האנשים שמאחורי השמות בעיקר כדי להנגיש את הנופלים לדור הצעיר ולקרב אותם אל השמות והתמונות להחזיר אותם לממדים האנושיים שלהם - להחזיר אותם להיות - בני של..., אחים של..., אבות של..., בני זוג של..., חברים של...

את הצורך הזה זיהתה **לילך הופמן** שקיבלה על עצמה להפיק את טקס יום הזיכרון לאחר שנים שבהם עשתה את התפקיד **הדסה טרון** שהכניסה בו הרבה רגש, יופי וחדשנות כאשר סיפור הנופלים סופר

ההגנה), וכאמור, נהרג בעלותו על מוקש. גם הוא עלה לארץ והשאיר את אימו ומשפחתו בפולין, אחותו עלתה לארץ לאחר מכן, וביתה **ברוריה** סיפרה שחזן מתמונות היא לא יודעת דבר על דודה.

סיפורי הנופלים בטקס היו פרי פרויקט נוסף שנעשה על ידי צוות יום הזיכרון: **לילך הופמן, עודד גלברזון, גילי רוש, גילה עינם, חיה אקסלרוד ועידן ביטרמן**. הצוות חזר אל משפחות הנופלים וראיין אותם כדי לדעת עוד על הדרך שבה הם חיו. את רשמיהם מהריאיונות הם העבירו לילדי הנעורים ובסדנת יצירה (בהנחיית גילי רוש) כל נערה/ בחר נופל להתמקד בו, ובחר על פי תכונותיו וסיפורו פרח ארצישראלי ליצירה. יצירות אלה ליוו את הסיפור של כל אחד מהנופלים במצגת הטקס. בכל תחריט נכתב משפט שאפיין את הנופל על פי התרשמות היוצר/ת.

גם השירים שהושרו ונוגנו בטקס נבחרו על פי החיבור שלהם לסיפורי הנופלים.

את הסרט ליוו **תמר שגיא ובן ציון הופמן** שהציגו את הרקע ההיסטורי והקיבוצי של שפיים.

חלק בסרט הוקדש לבית הארבעה שנבנה שנה לאחר האסון, במטרה להנציח אותם. שפיים החליטה לבנות בית לזכרם - בית תרבות שאדריכלו היה **אריה שרון** מגדולי האדריכלים הארצישראליים. היו בו ספרייה, חדר קריאה וחדר מוסיקה. בית זה הפך עם השנים להיות המרכז התרבותי של חיי הקיבוץ ומיקומו נקבע ליד מגדל המים. על המבנה, על מטרתו ותכליתו סיפר **דני בר קמה**.

בנוסף לארבעה היה נוסף - **צבי מניבצקי**, שנהרג בעלותו על מוקש ליד שפיים, כמה חודשים אחרי אסון הארבעה - צבי היה חבר שפיים התגייס לנוטרים (כינוי לשוטרים יהודים בארץ ישראל) שבזמן שלטון הבריטים בארץ פעלו במסגרת המשטרה הבריטית בשליחות

ל**צבי יוחא** נמצאה אחיינית שרואינה וסיפרה על חייו, על עלייתו לארץ, על המשפחה שהשאיר מאחור על אחותו שעלתה לארץ ופגשה את קברו ...

על **דוב בורקה** - שהיה נשוי ל**גסיה** ואב לילדה **יעל** - סיפרו נכדותיו שחיות בקיבוץ רמת יוחנן ואחייניתו, **זיוה בן ראובן**, שזוכרת את היום שבו עלה אחיה על המוקש ונהרג.

על **מקס סייפרהלד** סיפרה **מירה רונה**, בתה של **גינה רונה** שהייתה חברתו של מקס. גינה עזבה את שפיים, אך קיבוץ שפיים היה עמוק בליבה, עד ליום מותה.

חובב מוגלוביץ היה היחיד מבין הארבעה שהיה יליד הארץ, אבל לא נמצא אף אחד מבני המשפחה שיכול היה לספר עליו. מה שנשאר בכתובים היה ההספד של אביו שקונן עליו באומרו שהוא הבן השלישי שלו שנהרג על הגנת המדינה. איזה קורבן....

מדליקי המשואות

משואה ראשונה - שפה, תרבות ורוח

"אם נמה העברית אלפיים, נו אז מה,
הכה נעירנה ונמציא את היוזמה

מתוך השיר אליעזר בן יהודה (מילים ירון לונדון)

נתן טל - איש רוח ותרבות, איש אמנות וספר, מזכיר הקיבוץ ומזכיר התנועה, שאוהב את שפיים, ואנשי שפיים אוהבים אותו, שמייצג בפעולו ובאישיותו את רוח שפיים.

"אני עידו טל, בנם של **תמר ונתן טל**, מתכבד להשיא משואה זו של יום העצמאות ה-78 של מדינת ישראל בשם אבא שלי, נתן טל, לכבוד חיזוק החברה הישראלית, ולכבוד שימור וטיפוח התרבות הישראלית ולתפארת אזרחי ואזרחיות מדינת ישראל, אנשים שבחרים לעשות טוב!"

משואה שנייה - אחריות הדדית

"נח - כמה זמן נמשיך לשוט על פני המים?
נח - כל החלונות סגורים כמעט חודשיים.

זכבר אין לנו אויר

לאריה ולממותה לגמל ולשיבוטה

וגם להיפופוטם.

פתח לרגע את הצוהר

ואל תוך התכלת הלכנה

שלח את היונה".

מתוך השיר "נח" (מילים יורם טהרלב)

שושיק רוזנטל ורוחה גיל, שכבר שנים רבות מובילות את מועדון הוותיקים ופעילות החברים, בונות ומפיקות את תיבת הנוח החברתית שלנו, מתנדבות ויוזמות.

טקס המעבר עצמאות 2026

פתיחה

שנה אחר שנה אנו נפגשים בימי הזיכרון והעצמאות, כעם וכיחידים, שנה אחר שנה אנו חווים את המעבר החד מאבל לשמחה, מיאוש לתקווה, מכאב לריפוי וצמיחה. בחברה הישראלית הבכי והצחוק שזורים זה בזה, קלועים בצמה אחת, אולם המסורת היהודית מלמדת אותנו שיש גם ליצר הפרדות ולאפשר לכל מימד את המקום שלו.

בשנים האחרונות התפתחה מסורת מיוחדת שמקדשת את המעבר בין יום הזיכרון ליום העצמאות, נותנת מקום לכל אחד מהמועדים ומבדילה בניהם. כשם שאנו מבדילים בין קודש וחול אנו מבדילים בין יום הזיכרון ליום העצמאות ועוברים ביחד בשער שבניהם.

בשנים האחרונות, וגם השנה הנפת הדגל מתקיימת ברגשות מעורבים כשאנו דואגים למדינה, לחיילות ולחיילים בחזית ולאזרחים בעורף. אנו מצפים ומקווים לטוב, שלא כמו בשנתיים האחרונות אנו שמחים עם השבתם של החטופים לביתם.

השנה, ביום העצמאות ה-78 למדינת ישראל, בחרנו להתחבר למוסיקאי המלחין, הזמר העל זמני - **מתי כספי**. מתי כספי שנפרד מאיתנו בפרוור האחרון הוא אחד מגדולי היוצרים במוסיקה הישראלית.

טקס הדלקת המשואות הפנימי שלנו בשפיים יתקיים השנה בסימן יצירתו.

משואה רביעית - רואים רחוק

**"גבוה
מעל המגדלים
היונה פורשת כנף,
היונה דואה במרחב
ועיניה כלות."**

מתוך "שיר היונה" (מילים שמרית אור)

השיר מתאר יונה שעפה גבוה מעל הארץ וממשיכה במסע ארוך שלא נגמר. **יערי**, כמו היונה רואה רחוק, מביט ישר, ולא מתייאש מהנסיון להפוך את העולם שלנו לטוב יותר, מצפוני ונקי יותר.

משואה שלישית - פרחי בר

**"בקצה השמיים ובסוף המדבר
יש מקום רחוק מלא פרחי בר
מקום קטן, עלוב ומשוגע
מקום רחוק, מקום לדאגה."**

מתוך השיר "מקום לדאגה" (מילים יהונתן גפן)

חניק, אמנית בנשמה, בעבודותיה מאפשרת לנו להרגיש, דרך היצירה את הצבעים המגוונים של החיים המשותפים. צועדת לעיתים, בדרכים צדדיות לא תמיד בקדמת הבמה, בדומה לפרחי הבר.

אני **חניק שחראי**, נולדתי וגדלתי בשפיים, מדליקה משואה זו, לכבוד אלו שלא מפחדים לדמיין אחרת, לכבוד מי שבוחר להסתכל על העולם בעיניים סקרניות, ולמצוא יופי גם בפרטים הקטנים של היום יום. ולתפארת אזרחי ואזרחיות מדינת ישראל, אנשים שבוחרים לעשות טוב!

משואה חמישית - תעוזה ואומץ

"איך זה שוכב אחד לבד מעז.
איך הוא מעז, למען השם.
כוכב אחד לבד".

(מלים נתן זך)

משואה זו, מוקדשת לאישה אמיצה, שכבר לא איתנו: **יונה טל**, שלאורך כל חייה עמדה מול אתגרים, פנימיים וחיצוניים, עסקיים ומשפחתיים, בחרה בעשייה ומעולם לא וויתרה. יונה יהי זכרך ברוך.

אני **חן טל**, מתכבד להשיא משואה זו של יום העצמאות ה-78 של מדינת ישראל לכבוד אמנו, **יונה טל ז"ל**, אישה שפרצה דרך במקום שבו לא היה שביל. אישה שבנתה, יזמה והקימה והפכה חלום למציאות שממשיכה לשמח אלפים. אישה שהייתה לב פועם בקיבוץ שפיים – כמזכירת הקיבוץ, כדמות מרכזית וכמי שתמיד ידעה לראות את האחר, להושיט יד ולעזור. אימנו לימדה אותנו מהי אחריות, מהי מנהיגות צנועה, ומהי נתינה שאין לה תנאים היא האמינה באנשים, חיברה בין לבבות, והשפיעה בשקט אך בעוצמה. משואה זו מוקדשת לזכרה – ולזכר כל הנשים והאנשים שבחרים לקום בכל יום ולבנות מציאות טובה יותר עבור כולנו. ולתפארת אזרחי ואזרחיות מדינת ישראל, אנשים שבחרים לעשות טוב!

משואה שישית - לטובת קידום הספורט בשפיים

אני רוצה לחזור
אל הימים הכי יפים שלי

(מילים אהוד מנור)

לו רק היה ניתן, היה **איצ'ה** חוזר בזמן. במשך שנים, ייצג איצ'ה את קיבוץ שפיים בליגה הראשונה בכדורגל, וכן כמי שקידם את ענף השחיה בשפיים לרבות הפועל גש"מ (גבעת חיים, שפיים, מנשה).

אני **יצחק קרמר** בן קיבוץ שפיים, בנם של **מרי וולפקה קרמר ז"ל** מבוני הקיבוץ, ואח של **גדעון ושרה ז"ל** ילידי שפיים, מתכבד להשיא משואה זו ביום העצמאות ה-78 של מדינת ישראל. אני משיא משואה זו לכבודם של ספורטאי ישראל בענפים שונים, אשר ייצגו ומייצגים את המדינה בהצטיינות ובכבוד בעולם כולו, ולכבוד המאמנים והפעילים שמקדמים את הספורט בישראל. אני משיא משואה את המשואה לכבוד הזכות הגדולה שנפלה בחלקי לטפח דורות של ספורטאים בקיבוץ שפיים. בענפי הכדורסל, השחייה, ההתעמלות ועוד.. נערים ונערות רבים שייצגו את הקיבוץ ואת המדינה בתחרויות בארץ ובחו"ל בהצלחה רבה. מתוך תחושת שליחות ואהבה לספורט, פעלתי כרכז הספורט של התק"מ וכראש משלחות מטעם איגוד "הפועל" ברחבי העולם, במטרה להנחיל את ערכי הספורט, הנחישות והיושרה. אני גאה בכל אותם ספורטאים שהביאו כבוד למדינה והיוו מופת של מצוינות. ולתפארת אזרחי ואזרחיות מדינת ישראל, אנשים שבחרים לעשות טוב.

משואה שביעית - שיתופי פעולה

**"יום יום וליל כל הזמן
בנתיב אחד - לא מסומן.
יום יום וליל - כל הזמן
יחד ולבד, כך לעצמי נאמן."**

מתוך "ברית עולם" (מילים: אהוד מנור)

בימים של כאב, חוסר ודאות נעמדו חבורה של חברים בכיכר החטופים בשפיים, חבורה מלוכדת ונחושה, שכרתה ברית עם התקווה. לא הפסיקו לשאוף ולא ויתרו עד שכל האחים והאחיות שלנו הושבו מעזה. אתם צוות שמסמל חירות וצדק את העצמאות האמיתית של ישראל.

אני מתכבדת להזמין את **עופר ברעם** ואהובה **גרוסמן** ואליהם מצטרפים: **חיה אקסלרוד, עמוס גבירץ, מילן הרן, שרה הראל, מירה שמעוני, ספי בסיס, יונה נועם.**

אני **עפר ברעם** פליט משדרות הגר בקרוזילה 5 בשכונת בית תרבות. אבא של **אביב ברעם** אחד מארבעה עשר הגיבורים של כיתת הכוננות בכפר עזה שנלחמו בגבורה מול 600 נוחבות בבוקר השביעי לאוקטובר: **אביב ברעם, שחר אביאני, טל אילון, אבי הינדי, נדב עמיקם, אורי רוסו, אופיר ליבשטיין** נהרגו בקרב בין השעות 06:30 ל-07:40 בבוקר. מתכבד להשיא משואה זו של יום העצמאות ה-78 של מדינת ישראל לכבודם של אנשי המחאה, שאינם נחים לרגע במטרה להחזיר את מדינת ישראל למסלול. לזכרם של חללי כיתות הכוננות בעוטף עזה. לתפארת התנועה הקיבוצית. ולתפארת אזרחיות ואזרחי מדינת ישראל, אנשים שבחרים לעשות טוב!

לי כאיש מחאת היחידים הייתה זכות גדולה לעמוד יום יום בכיכר הצהובה לצד חברות וחברים נוספים, להגיד בקול ברור: "לא נזוז עד שאחרון החטופים לא הושב חזרה מהקרב". אלה הערכים עליהם גדלנו ואנו מגדלים ילדים אצלנו בתנועה הקיבוצית: ערבות הדדית.

אנצל הזדמנות זו למשפט שחורג מהפרוטוקול. שמח להודות לכם כקיבוץ ולכל אחת ואחד מכם על שהייתם לי בית חם ואוהב מאז ה-8 לאוקטובר בבוקר. לא יודע אם הייתי שורד ועומד כאן היום אילו לא הייתם קולטים את קהילת כפר עזה ואילו לא זכינו לחלום יחד ולהקים את מפעל ההנצחה: בית מלאכה 2 לזכרם של **ליבנת קוץ ונדב עמיקם.**

תעצמו לכמה שניות את העיניים ודמיינו לכם מי ולמה עומד כרגע בהר הרצל ומשיא משואה לתפארת מדינת ישראל. ומי אנחנו!! נרים את הראש ונהיה גאים על היותנו החלק השפוי, החלק הערכי. החלק שיודע ומיישם יום יום מהי ערבות הדדית. שלא על מנת לקבל תגמול אלא מתוך היותנו בני אדם. מענטשים!

בימים אלה, בין פריחת האביב ושאגת הארי, חוסר ודאות ורצון לשגרה, לא נפסיק להודות על כל מה שיש.

**עוד יבוא היום
כמו אנקור אל גן כסתיו
כן אני רואה
אותו כולו לכן וסב
הוא כוכב תועה
המתקרב לכאן עכשיו
עוד יבוא היום
יכה בחליליו.**

נכתב במגילת קהלת: "לפל זמן ועת לְכָל חֶפְזֵי תַחַת הַשָּׁמַיִם:
עַת לְלִדְתָּ וְעַת לְמוֹת, עַת לְטַעַת וְעַת לְעִקּוֹר נְטוּעַ, עַת לְהַרוֹג וְעַת לְרַפּוֹא, עַת מְלַחֵמָה וְעַת שְׁלוֹם."

ועכשיו עת לשמוח, אני מזמינה את כולם להצטרף אלינו להמשך שמחה וריקודים, כיבוד ושתייה ושירה בציבור.

מועדון יום

רחל גיל
ושושי רוזנטל

בהם ובנתונים שהם הביאו, והשתמשו בהתבטאויות קשות כלפיהם. חברים רבים השתתפו בשיחה: היו אחדים שהביעו תמיכה במזכירות שמתפקדת באופן ראוי לציון והיו אחרים שחשבו שצריך לתת ליגטימיות להתנגדות או לדעות אחרות משל המזכירות. היה דיון מכובד, ואנו מקווים שהמזכירות תמשיך בעבודתה ובסופו של ענין יגיעו להחלטה שתהיה טובה לשפיים, כי בעצם זו המטרה.

בתקופת מלחמת שאגת הארי נאסר עלינו להיפגש, על פי הנחיות פיקוד העורף. שמחנו מאוד לחזור לפעילות. המפגשים שלנו עברו למועדון לחבר המחודש (בית ראשונים), וזה משכננו כעת.

ארחנו שוב את **יהודה גרינבוים** האהוב עלינו, אשר הינחה בוקר של שירי אביב והתחדשות. נהנינו לשיר יחד ולציין את יום הולדתה - 90 של **רוחה גיל**. תודה לכל המברכים!

ארחנו את **אלון ליאל**, מחבר הספר "וכיתתו", מנכ"ל משרד החוץ לשעבר. נושא השיחה: האם שלום עדיין אפשרי? הרצאה מרתקת חובקת עולם.

ארחנו את דר' **מירב הדר פרומר** (ידעתם שיש לה דוקטורט?) פיזיותראפיסטית, מומחית בעלת שם עולמי בהידרותרפיה, בנושא: הכח של המים. התרשמנו עמוקות מידיעותיה ומעבודתה של מירב, מההיקף הכלל עולמי אליו מגיעה, ומיכולתה לעזור לאנשים רבים כל כך. להוריד את הכובע בפניה!

ארחנו את **אסף גלעדי** בנושא המיזם החינוכי שלו "קפה וטבע". המפגש אמור היה להתקיים בחיק הטבע, אלא שמפאת מזג האוויר החם, פגשנו את אסף במועדון. שמענו מפיו על החיבור של היוזמה שלו למקום. מיקום המיזם הזה הוא ממזרח לגינה הקהילתית (גינת סתיו). ממערב לגינת יוסף. התרשמנו מאוד מעשייתו של אסף.

התארחנו במלון לארוחת בוקר מפנקת (וואווו איזה פינוק), לאחריה שוחחנו עם מנכ"ל המלון **רן בריליאנט**. רן פרש בפנינו את תמונת המצב הנוכחית של המלון. הזדמנות להודות לצוות שאירח אותנו ברוחב לב להיטיב עימנו. תודה רבה!

התקיימה שיחה על עיסקת המלון עם **ליאור וגילה**. למעשה, השיחה נסובה על תרבות השיח ועל הליגטימציה לדעות השונות, בעקבות דיון שהיה בשפיים בשתי שיחות לגבי עתיד המלון, בהן להרגשת המזכירות הביעו חוסר אמון

אנחנו ממשיכים להיכגש
ומזמינים כנסיונרים צעירים להצטרף אלינו.

THE HOUSE AT THE ENTRANCE TO THE NEIGHBORHOOD

יעל דור

הבית הזה בכניסה לשכונה מלווה אותי כבר תקופה. אני עוברת לידו כל יום, מתבוננת.

המרחב הקיבוצי, שלרוב נשאר סטטי שנים, עובר לאחרונה שינויים פיזיים שנוכחים בעבודה שלי.

ההחלטה לצייר אותו נבעה מכך שזיהיתי דימוי חזק. התהליך נפרש על פני שנתיים - חזרתי אליו שוב ושוב כדי לבדוק מה בדיוק מעסיק אותי בו. רק לאחר הציור הרביעי, לפני בערך חצי שנה, התברר לי שהוא מיועד להריסה.

נוצרו שם שישה ציורי שמן בשלבים שונים של גימור, ועוד רישום אחד של פחם על עץ.

מתוך הפעולה קלטתי שמה שמעסיק אותי זה יחסי הכוחות בדימוי, ומה שאני באמת מזהה בשטח מתוך ההתבוננות שלי בזירה הקיבוצית: מי מכניע את מי.

המבנה האדריכלי, או הטבע ששוטף ומשתלט עליו.

ההבנה הזו, יחד עם המעבר הפיזי לעבוד עם פחם על עץ, היא ההמשכיות הטבעית שהולידה את הפרויקט שאני עובדת עליו עכשיו בסטודיו.

בתחילת השבוע הרסו את הבית.

הדימוי בחוץ איננו, העבודה עם החומר ממשיכה.

יצורי המינד

יוצרת: ענבר עדות

23.04-16.05

חוויה אומנותית תת מימית

פתיחה חגיגית

חמישי, 23 אפריל 19:00
גלריה מגדל המים | שפיים

שעות הפתיחה:

שלישי חמישי | 17:00-18:30

או בתאום מראש:

תמר: 052-3408876

איה: 052-6033528

יצורים בידיוניים, או כאלו, המבוססים על יצורי קסם כמו המדוזות המהפנטות במחשבה. כל קנווס יוצר אקווריום שלוכד את התנועה הפנימית, וגם זולג קצת ליצירה שלידו.

הבחירה בים כמרכז ההשראה לנשמה: אפשר להגיע אל הים מוצפים רגשית, ולתת למים לשטוף את הכל, כמו גאות ושפל רגשיים - לצאת עם מחשבות חדשות, או לשנות דפוסי מחשבה ישנים. כל נגיעת מכחול בתערוכה, מביאה משהו מהאנרגיה של הים. הים הוא מציף ומנקה. מביא את הזכרונות, ושוטף מכאבים.

יצורי המינד קיבלו בחודשים האחרונים חיים, דרך שכבת האנימציה שנוספה, ודימתה את תנועת המחשבה לתנועה קסומה ימית. הפלא של האנימציה הופך את המחשבות גם האימתניות, לריפוי ורוגע, ודרך המימד של המוזיקה, הוא מהפנט את התדר בראשו אחרי למדיטיטיביות, אנחנו יכולים להתבונן כך על המחשבות דרך דימויי היצורים, כמו בראשו, ולהבין שאנחנו לא הם, והם לא אנחנו.

אלו הם: "יצורי המינד".

אור השמש מתפשטים ואז יש קצת שקט מהקשקושים, הצ'אטה צ'אטה האינסופיים...

אני מתבוננת בהם כשהם במוחי שטים, לרוב נשאבת אל הבלבול שהם יוצרים. ברגעי בהירות, כשאני מביטה עליהם כמו ממעוף השחפים, מבינה שהם לא אני.

מיהם יצורי המינד? שאלות, התלבטויות, חרדה, פחד, שמחת חיים, אהבה עצמית, כלום, הארה, זכרון ילדות, החלטה, שנאה, הרס עצמי, כאב, אושר, השפלה, אובדן, הסכמים עם עצמי, נינוחות, הרס עצמי, אובססיה, אהבה, בושה, קנאה, טינה, נדיבות, חמלה.

המוח שלנו מוצף באלפי מחשבות, רגשות ותחושות מידי יום, ואנו חווים אותם כדיבור פנימי. ביצירה הן צפות ומקבלות שיקוף של הנשמה בצבע, טקסטורה, משיכת מכחול, דימוי.

היצירות בתערוכה התרחשו בתהליך של עשר שנים, כשהיצירות הראשונות, הן "הסירנה הנסתרת", ועימה "הטביעה בקצף האכזבה", ו"נימפת הים המתבוננת". מהיצירות של הדימויים האנושיים התפתחו דימויים, שחלקם

אתמול החלל התמלא באור אחר. מעבר לאור של היצירות וההקרנות, זה היה האור של האהבה והלבבות של כל אחד ואחת מכם. תודה על הנוכחות של כל מי שהגיעו ריגשתם ברמות, ללא ספק החוויה של התערוכה מקבלת מימד עוצמתי יותר עם האנרגיה של המבקרים בה.

אלו הם דברי הפתיחה שהקראתי:

יצורי המינד שטים במוחי, הם מדברים עימי במעמקים, או על החוף מול עוברים ושבים. חלקם מלווים באדוות קטנות - רכים ומלטפים. מרביתם מתנפצים כמו גלים אימתניים. לפנות בוקר, בשפל חושפים את הלב, מעטים בגאות לילית מנשקים, בשעת כאב.

יצורי המינד לא חוסכים במלמולים אינסופיים. על זכרונות ילדות הם ממש אובססיביים, ומעלים אותם ברגעים הכי שפלים. חלקם מציפים בכל מיני טריגרים, כמו אירועים חברתיים או משפחתיים. אני מלטפת או הודפת אותם, שלא ינהלו לי את החיים, אבל הם לא תמיד מקשיבים ולרוב משתלטים.

אבל יצורי המינד יכולים להעלם לכמה רגעים, בבוקר מוקדם אל

אוצרות התערוכה: **תמר חידו ואיה פרידמן** הפקת הקרנות: חברת "טוטאל אינטראקטיב", **ארז נוקד** | ליווי התנועת תהליך היצירה הפיזית: **דורית קליש טייכמן**.

בין טבע לאורבניות

- המרחב הנושם

אוצרת: גלית צימבליסט
יעוץ אמנותי: איה ותמר

עדנה שדה

בין טכניקות מעורבות, אקריליק מהיר ותגובתי, ושמן הדורש "נשימה" ארוכה וסבלנות.

פלדת הצבעים של עדנה נעה על ציר של ניגודים: בסיס מונוכרומטי, מסתורי ורך, הנקטע בנגיעות עזות של צבע דשן וססגוני. הכתמים האמיצים הללו הם עקבות של רגש, רמזים של צמרות או הדים לאירועים דרמטיים, אישיים ומקומיים כאחד. בימים אלו, החיפוש של האומנית עדנה שדה אחר פיסת אדמה יציבה ואחר מקום "לצוף" בו, מהדהד מעבר לעולמה הסובייקטיבי. יצירתה הופכת למרחב של נשימה קולקטיבית, המבקשת מרפא בתוך הכאוס ומציעה לצופה רגע של שקט מזוקק בתוך העומס הוויזואלי של החיים.

בית ורעש; בעוד הטבע הוא הזרימה והמרחב המאפשר לאינטואיציה ולשקט להתקיים."

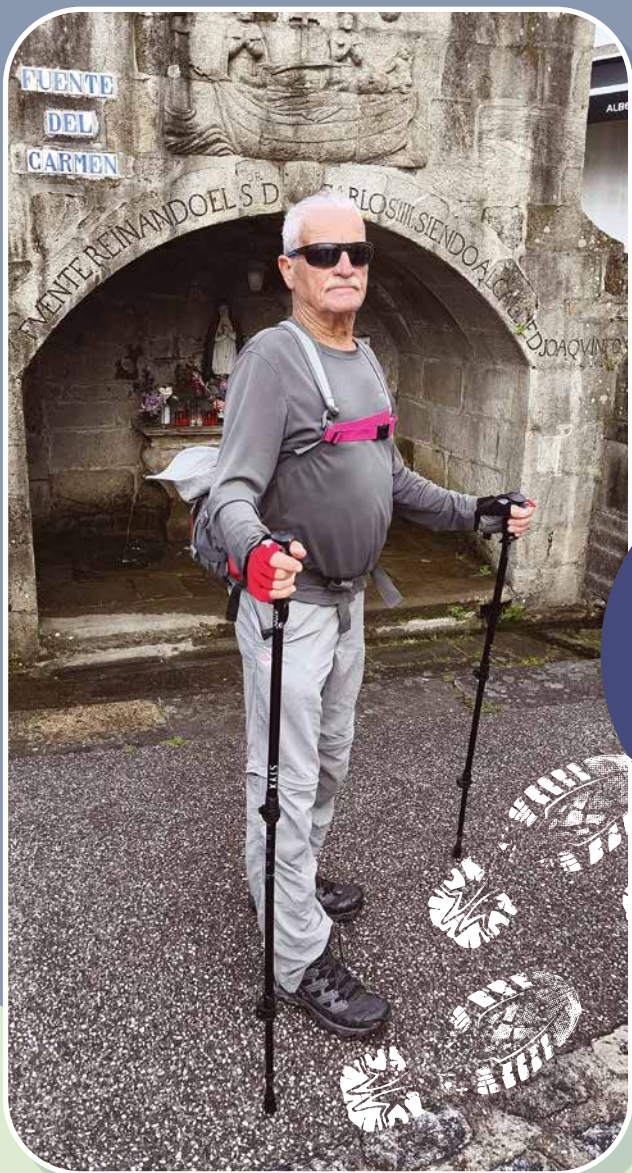
בציוריה האבסטרקטיים, הגבולות מטשטשים: העיר נמסה אל תוך המרחב הפתוח, והטבע מחלחל אל תוך הבטון כזיכרון חי הצרוב על המצע.

עבודותיה של עדנה מאופיינות באבסטרקט אנושי מרומז. בעוד שהנוף והמרחב עוטפים את הבד, הפורטרט האנושי נותר תמיד במוקד, מצויר מתוך הקשבה פנימית וחיבור אינטואיטיבי לעולמה ולנשיותה. בשנים האחרונות, תחת הדרכתה של מורתה בתיה בסטודיו שבכפר מעש, זיקקה שדה כתב יד אישי, קוהרנטי ומובהק, המשלב

יצירתה של **עדנה שדה** היא עדות חיה לכוחה של הרוח להשתחרר מתוך מגבלות החומר. שדה, שהחלה את דרכה האמנותית כפסלת ויצרה בחומר במשך שנים רבות, נאלצה לנטוש את הפיסול בשל אילוצי בריאות. מה שנראה בתחילה כוויתור, התברר כמהלך גורלי שהוביל לפיתוח שפה ויזואלית ייחודית, משוחררת ורב-ממדית על גבי הבד.

התערוכה "בין טבע לאורבניות-המרחב הנושם" מזמינה את הצופה אל תוך המפגש ומרחב הנשימה שבין "הבלוק האפור לטבע הירוק".

עבור שדה, ילידת תל אביב המרחב שבין העיר לטבע הוא המקום בו היא נושמת ויוצרת: "העיר היא קצב,

הולר על זה!

חבה: זלמה פלג

הנוצרית קבור השליח הנוצרי יעקב בן זבדי.

כמובן שהסיבה לרצון של בנצי ללכת באחד מהמסלולים האלה לא היה ממניע דתי אלא ספורטיבי כיוון שאלה מסלולים הידועים בכל עולם המטיילים, כאתגר שחייבים למלא אותם.

לאחר ששתי המשאלות הראשונות מולאו נרתם בנצי במלוא אוניו להגשמת המשאלה האחרונה.

דרך הפייסבוק הוא התוודע לחברות טיולים שמארגנות טיולים מסוג זה, ובחר בחברת **מסעות** ונרשם לטיול מלווה ביוקי בנו. זה היה כבר לפני שנתיים, אבל פה אצלנו המאורעות

המשאלה השניה הייתה ללכת את **"שביל ישראל"** - שהוא מסלול הליכה של כ-1,100 ק"מ ממטולה בצפון ועד אילת בדרום - את המשימה הזאת עשה יחד עם שרה אשתו. מכיוון שכבר היו מבוגרים וללכת לבד זו בעיה לוגיסטית, החליטו להצטרף לקבוצה ממכון אבשלום ויחד אתם הצליחו להשלים את המשימה תוך חמש שנים.

המשאלה השלישית והאחרונה הייתה ללכת את **קמינו פורטוגז**. מסלול הליכה הנמצא בספרד ופורטוגל, ושהוא חלק מרשת מסלולי צליינות עתיקה בת למעלה מ-1000 שנה המתרכזת סביב קתדרלת **סנטיגאו דה קומפוסטלה** בצפון מערב ספרד, שם על פי המסורת

בן ציון הופמן בן ה-88 הידוע יותר בשם **בנצי** - ספורטאי בלתי נלאה: רוכב על אופנים - 45 ק"מ פעם בשבוע, הולך יום יום 10 ק"מ, וגם שוחה - צולח את הכינרת מדי שנה, וגם מקיף אותה באופניו מאז שהתחילו הקפות הכינרת.

ועם כל זאת, הוא ביקש להגשים שלוש משאלות/חלומות, ספורטיביים:

הראשונה לרכוב באופנים **מפסאו** שבגרמניה **לוינה באוסטריה**, לאורך הדנובה - מסלול של 8 ימי רכיבה של כ-300 ק"מ - משאלה זו הוגשמה בעזרת בני המשפחה שהצטרפו אליו לרכיבה ולמשימה.

בנצי מצייץ שהטיול היה מאורגן למופת והקבוצה הייתה טובה.

והוא כמובן קיבל את מצטיין הטיול...

איך הרגשת אני שואלת, בכל זאת הגיל...? והוא עונה: "אני הולך כל יום 10 ק"מ כך שלא היה לי קשה במיוחד, וגם המקלות הנורדיים שאתם אני הולך, מאד עוזרים לאיזון וליציבות."

מומלץ לכולנו לאמץ את דרך החיים הספורטיבית הזו ובנצי הוא הוכחה לשימור אריכות ימים בריאה בגוף ובנפש.

מאחלים לך להתמיד כך עד 120 לפחות

ביניהם . המסלול שהם הלכו בו נקרא **קמינו פורטגז**, הוא התחיל בעיר **ויגו** אורכו כאמור 100 ק"מ ונגמר בעיר **סנטיגו דה קומפוסטלה**.

לאורך המסלול יש נקודות החתמה וצליינים שרוצים לקבל מחילה מהאפיפיור חייבים להביא את החותמות מהדרך. לנקודה הסופית הנמצאת בקתדרלה של סנטיגו דה קמפוסטלה. בנצי ויוקי ויתרו על המחילה ועל האיסוף של החותמות, אבל קיבלו מזכרות מהדרך שמוכיחות שהם היו שם.

המסלול עובר בנוף של הרים נחלים ועירות קטנות וציוריות, בהליכה של 18-15 ק"מ ליום.

משתלטים על התכניות כך שהתכנית יצאה לפעול רק לפני שבועיים.

הקבוצה מנתה כ-18 אנשים מגילאים שונים, **בנצי** היה המבוגר ביניהם ולכן גם עורר חששות אצל המדריכה והחברה, והם תהו על יכולתו לעמוד במשימה הכוללת הליכה של 100 ק"מ בסך הכל שפירושה הליכה יומיומית של כ-15 ק"מ לפחות במשך תשעה ימים.

תכנית הטיול היא שכל מטייל הולך לפי הקצב שלו ואילו החברה אחראית למלון ולהעברות ממלון למלון ולאיסוף בנקודות הסיום היומי.

ההליכה כאמור היא עצמאית לפי מסלולים מסומנים שאפשר לבחור

חנוכת מגלשה חדשה וכתיחת עונת תשפ"ו

כתב והקריא: מעוז קרמר

"ערב טוב לכולם, ברוכים הבאים!"

מעבר לפנ המקצועי, בשבילי, יש פה סגירת מעגל אישית ומרגשת במיוחד. כילד שגדל כאן, העברתי אינספור שעות בפארק, גלשתי בכל מתקן אפשרי וחוויתי מקרוב איך המקום הזה צומח, משתנה ומוסיף עוד ועוד חוויות משנה לשנה.

היום, לעמוד כאן ולקחת חלק בהקמה של מתקן חדש ומתקדם כמו ה-Candy Slide, זו תחושה מדהימה. לדעת שהמתקן הזה הולך להישאר פה לשנים ארוכות ולייצר זיכרונות לדורות הבאים של ילדים ומבקרים - זו זכות ענקית. אני גאה להיות חלק מהתהליך הזה וחלק מהצוות שמוביל את הפארק קדימה.

אורחים יקרים, הגענו לחלק הכי כיפי. אנחנו תיכף גוזרים את הסרט ויוצאים לדרך. אני מזמין אתכם ליהנות מהמתקנים, מהאוכל המצוין, מהאווירה, ושיהיה לכולנו ערב בלתי נשכח.

תודה רבה - ותהנו!"

אני רוצה לנצל את הבמה הזו כדי להודות למנכ"לית הקודמת של הפארק, **שרה'לה**, שהייתה שם בצעדים הראשונים, זיהתה את הפוטנציאל והתניעה את רכישת המתקן.

כדי שהחזון הזה יהפוך למציאות שקיימת כאן היום, נדרש צוות פנומנלי. תודה ענקית **לכל הצוות שלי בפארק, ובפרט צוות האחזקה והנוי**, שעבד לילות כימים ונתן את הנשמה.

תודה גדולה גם **לחברת WW, לדני בר קמה** אדריכל הפרויקט, לקבלן **סילס** ולקבלני המשנה שעזרו לנו להגשים את החלום.

ומעל כולם - תודה לשני אנשים שבלעדיהם שום דבר מזה לא היה קורה: **הדר**, מנהל הפרויקט והמפקח מטעמנו, שניהל ביד רמה, במקצועיות ובמסירות את האתגר המורכב הזה. ולאחד והיחיד, **אפי**, שהוביל את הפרויקט הזה מטעם הפארק, נתן את הכל, נלחם על כל פרט והיה הלב של המבצע הזה. אפי והדר - אתם אלופים, תודה רבה.

איזה כיף לראות כאן את כולכם - חברי הדירקטוריון, השותפים העסקיים שלנו, חברות ההפקה, לקוחות יקרים והאורחים מכובדים. תודה שהגעתם לחגוג איתנו את הרגע המיוחד הזה.

פארק המים שפיים תמיד דגל בהבנה שאם אתה רוצה להוביל ולהיות במקום הראשון - אתה חייב להסתכל קדימה, לחדש ולהשקיע בלי הפסקה. המתקן המטורף שאתם רואים כאן מאחוריי, ה-Candy Slide, הוא ההוכחה לכך שאנחנו לא עוצרים, וממשיכים להשקיע ולפתח את הפארק כדי להביא ללקוחות שלנו את החוויה הכי מתקדמת, בטוחה וכיפית שיש.

פרויקט כזה לא קורה מעצמו. זו הזדמנות מצוינת להגיד תודה ענקית לכל השותפים והספקים שליוו אותנו.

מתגייסות לצה"ל

מאחלים לכן
שירות מוצלח
ומשמעותי!

מאיה איפרגן

מליה יקר

מיקה בסון

משתקלות

התאזרחות נעימה!

מצה"ל

חלה טובה!

לא החרדים אלא המשיחיים-קנאים מסכנים את ישראל

עמוס גבירץ

את המשרד לביטחון פנים. מאה ושתיים שנה לאחר שהנאצים הקימו בגרמניה את האס-אה, נתניהו נתן לקרוב ביותר לנאציזם בספקטרום הפוליטי בישראל, להקים כוח חמוש (המשמר הלאומי) הסר למרותו! הוא נתן למשיחי-קנאי אחר את משרד האוצר ועמדת שר במשרד הביטחון, שלמעשה שולט על הגדה המערבית. את ראשות השב"כ הוא נתן למשיחי-קנאי.

עד כה הפיכת המשטרה מגוף הנותן שירותי ביטחון פנים וסדר ציבורי למיליציה פרטית שלו ושל הממשלה, כמעט ולא פגעה ביהודים בישראל. יש ניצנים של פגיעה בחופש ההפגנה ומעצרי שווא של מתנגדי הממשלה, אבל עיקר פגיעתה היא בערבים. המשמר הלאומי בינתיים פועל נגד ערבים. אנחנו רואים ניצנים של פגיעה בחילונים בצבא. אנחנו רואים את טרור המתנחלים, שעדיין ממעט לפגוע ביהודים, אבל אנחנו כבר רואים את חלוצי הטרוריסטים הבאים לעשות פרובוקציות בהפגנות נגד ההפיכה השלטונית והשחיתותית. "מכונת הרעל" המופעלת נגד מתנגדי השלטון, חותרת תחת יכולתנו לחיות ביחד בתוך המחלוקות והמאבקים.

החרדים לא מהווים סכנה לישראל. המשיחיים-קנאים מסכנים אותה מבפנים. אני חושש שזה עלול להגיע עד כדי ניסיון לתפוס את השלטון בכוח. על האופוזיציה להשתחרר ממלכודת החרדים ולהתמודד עם הסכנות לקיומנו מצד המשיחים-קנאים.

באי-גיוס החרדים לצבא. בכך הם נופלים למלכודת של הכהניסטים ושאר משיחיים-קנאים שכן מתגייסים לצבא. הרי אלה הופכים את הצבא, מצבא העם לצבא האל, בדרך להפיכתו לאספסוף חמוש. זה צבא המתעלם מהאתיקה של צבא ומלחמה ומחוקי המלחמה הבינלאומיים, תוך שהוא מבצע פשעי מלחמה מחרידים, המכתימים את ישראל כולה! במקום לבקר את מה שאלה עושים לצבא ולמדינה, הם מבקרים את החרדים שאינם מכתיבים מדיניות, אלא רק דואגים ליכולתם לחיות מבודדים מהחברה שסביבם. בכך האופוזיציה משתפת פעולה עם נתניהו בלגיטימציה ונורמליזציה לכהניזם ולדומיהם מהציונות הדתית.

הרי מדובר ביורשים האמוניים של הקנאים שהביאו לחורבן בית שני ולמשיחיים שניסו להחזיר את היהודים "לארץ המובטחת" וכשלו. לכן אני מכנה אותם "משיחיים-קנאים". עבורם הציונים הם "חמורו של משיח" וכאשר הם ישלטו לבד הם יראו בהם "מתיוונים", נגדם יש לנהל מלחמת חורמה. החזון שלהם הוא לחסל את הדמוקרטיה ולהקים את ממלכת דוד השנייה. חלק מהותי בחזון שלהם הוא, הריסת המסגדים בהר הבית והקמת בית המקדש השלישי, מה שיוביל למלחמת עולם של כל העולם המוסלמי נגד כל יהדות העולם!

במסע הנקם שלו נגד מדינת ישראל, על שהעזה להעמידו לדין בגין שוחד, מרמה והפרת אמונים, נתניהו נתן לעבריין סדרתי מורשע

אינני יודע אם צריך לכנות זאת אחת השגיאות האסטרטגיות החמורות ביותר של נתניהו, או פשעו החמור ביותר נגד מדינת ישראל. שנים לאחר שהליכוד ושאר סיעות הבית הוציאו את תנועתו של כהנא "כך", אל מחוץ לחוק, נתניהו נתן לכהניסטים לגיטימציה לרוץ שוב לכנסת, תוך שביטל את ההבדל בין ימין פוליטי לכהניזם. עכשיו הכהניסטים הם ימין יותר רדיקלי. הוא הוסיף וכתר אתם ברית פוליטית תוך שנתן להם ולדומיהם מהציונות הדתית עמדות הכרעה בממשלתו. התוצאה מלחמה בעזה שמטרתה לטרנספר את כל העזתים, ומדיניות טרנספר של הפלסטינים מהגדה המערבית ומזרח ירושלים. לשם כך הם מפעילים טרור של מתנחלים, והצבא מבצע גירושים. כפי שההיסטוריה היהודית מלמדת, כאשר הטרנספר נחסם, פונים להשמדה. התוצאה: ישראל מואשמת בביצוע ג'נוסייד בעזה ונתניהו (וגלנט) מבוקש להעמדה לדין בפני בית המשפט הפלילי הבינלאומי בהאג, בגין פשעים נגד האנושות. עכשיו אנחנו שומעים שגם סמוטריץ' וכן גביר מבוקשים.

לצד כל אלה נראה שהתלות בכהניסטים ושאר משיחיים-קנאים, גורמת לממשלה לנהל מלחמה בלתי פוסקת, בכל זירה אפשרית. כל זאת תוך שהיא תומכת בחרדים שאינם מוכנים להתגייס לצבא.

לחרדתי נראה לי שהאופוזיציה הציונית לממשלה, אינה מבינה את המציאות בה אנו חיים. במקום לבקר את הימשכות המלחמה, שלא לצורך, עיקר ביקורתם מתמקדת

לזכרו
נתן טל
1944-2026

אנו מביאים היום למנוחת עולמים את חברנו היקר נתן טל

קרא בהלוויה: ליאור עידוד

כשחזר מפריז החל נתן לפתח את תחביב הבישול לבני ביתו, וגם בתחום זה הפתיע את הסביבה ביצירתיות ובמקוריות שלו. במקביל החל לעסוק בפעילות חברתית בשפיים, ואף היה מהמובילים והמוציאים לפועל של מהלך הלינה המשפחתית.

משם הדרך למרכז החיים הציבוריים בשפיים כבר הייתה ברורה, ובשנת 1983 נבחר נתן לקדנציה הראשונה שלו כמזכיר שפיים, תפקיד שבו כיהן עד 1986.

בשנת 1987 נבחר נתן לרכז ועדת התרבות של התק"ם. שם הפיח חיים והכניס צבע לחיי התרבות הקיבוצית.

בשנת 1990 חזר נתן לשמש כמזכיר שפיים וכיהן למעלה משתי קדנציות רצופות עד שנת 1999. בשנים הללו שפיים התקדמה מאוד בתהליכי ההפרטה, דבר שהוביל להתייעלות מחד ולחופש כלכלי מסוים לחברים מאידך. עשרות קיבוצים הגיעו לשפיים ללמוד את המודלים השונים ולאמצם.

בשנת 2000 נבחר נתן למזכיר התק"ם, בשיתוף פעולה עם **גברי ברגיל** שנבחר למזכיר הקיבוץ הארצי, ויחד הובילו את איחוד התנועות למה שמוכר כיום כתנועה הקיבוצית. שם למעשה קודם ויושם רעיון הקיבוץ המתחדש, ונתן וגברי נחשבים עד היום לפורצי דרך בתפיסה הקיבוצית החדשה.

בשנת 2005, לאחר חופשה קצרה, נבחר נתן לנהל את להקת המחול של התנועה הקיבוצית, ושם עבד עד יציאתו לפנסיה. בתקופתו כמנהל הלהקה צברה הלהקה מעמד גבוה הן בארץ והן בחו"ל.

נתן נולד ב-31 בדצמבר 1944 בקיבוץ שפיים. בנם של **יוספה וחיים ז"ל**, ממייסדי שפיים. נתן היה ילד הסנדוויץ' - אחיו הצעיר של **חובב** שייבדל לחיים ארוכים ואחיה הגדול של **יונה טל ז"ל**.

נתן גדל והתחנך במערכת החינוך של שפיים, בגן הילדים היה בגן שפרינצה. מכיתה א' ועד כיתה ו' למד אצל המחנכת האגדית **מרים אמן ז"ל**. חבריו לכיתה מספרים כי למרות שלא אהב לשחק כדורגל וכדורסל עם בני הכיתה, והעדיף להתעמק בציור ובאומנות, עדיין הצליח נתן למצב את עצמו כאחד המובילים והדומיננטיים בקבוצה.

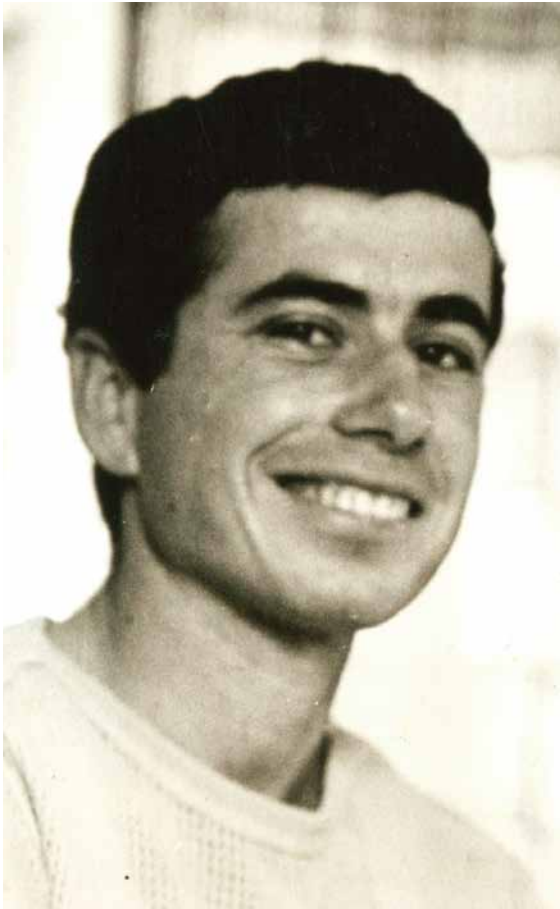
כבר מגיל צעיר בלט כישרונו החריג של נתן לאומנות ולציור. לפני שמלאו לו 16 שנים כבר שימש כצייר הקיבוץ באירועי התרבות וכמובן בהגדת הפסח של שפיים. כשהגיע ל"ב כבר החל נתן ללמד רישום וציור בקיבוץ. שם נוצרה הקרבה הייחודית בין נתן לבחירת ליבו, לימים **תמר ז"ל**. תמר יועדה להחליף את נתן ברישום המודעות של שפיים, כשנתן ייצא לשנת השירות.

עם סיום בית הספר יצא נתן לשנת שירות של הנוער העובד והלומד ברמלה. בשנת 1964 התגייס נתן לצנחנים. במהלך השירות הצבאי הלך והתחזק הקשר בין תמר לנתן. תמר שירתה כמורה חיילת בבית שאן, ונתן באותם ימים היה לוחם בצנחנים תחת פיקודו של **אמנון ליפקין-שחק** בתחילה, ומתן וילנאי בהמשך. נתן נבחר לחניך מצטיין אך יותר על יציאה לקורס קצינים לטובת הקדמת חתונתם.

עם שחרורם מצה"ל החל הזוג לתכנן את חתונתם, אך החתונה נאלצה להידחות בכמה חודשים עם פרוץ מלחמת ששת הימים. לבסוף נמצא מועד לחתונה, וכיאה לקיבוץ באותם ימים, תמר ונתן נישאו בחתונה משותפת עם ארבעה זוגות נוספים.

שנה בדיוק לאחר חתונתם, בשנת 1968, נולד בנם הבכור **עידו**. שלוש שנים לאחר מכן נולדה **עופרי**, חמש שנים אחריה נולד **אורי**, וכעבור שבע שנים נוספות נולד בן הזקונים **אבישי**. לימים נולדו לתמר ונתן לא פחות משלושה עשר נכדים: **יובל, שירה, ליהי, נועה, ליאה, אלעד, יואב, אדם, הראל, מיכל, דניאל, עמליה ואלונה**.

עם השחרור מצה"ל השתלב נתן בעבודה בלול בקיבוץ. לאחר מכן יצא ללימודי גרפיקה ואומנות במכון אבני, ומיד לאחר מכן הפך למורה ומחנך בבית הספר האזורי בשפיים. נתן היה מורה אהוב מאוד על תלמידיו. שיעוריו הפכו למבוקשים ביותר בקרב תלמידי בית הספר. באותן השנים נתן גם ריכז את התרבות בשפיים. בהמשך קיבל נתן מלגה להשתלמות באומנות בפריז, ונסע לחצי שנה עם תמר ואורי הקטן.

כפנסיונר הקים נתן את סדנאות האומנות בשפיים, ובמשך 11 שנים שימש כמורה לאומנות וציור.

במהלך חייו אייר נתן מספר ספרים - שלושה מהם של בת כיתתו **רחל שפירא**, ספר נוסף של **לאה גולדברג**, וכן את הספר "100 פרחים" של **פזית לוי-צאטו**, שזכה לפרס בינלאומי.

נתן זכה להיות סבא מאושר, ואהב לקחת את נכדיו להופעות המחול שניהל, לתערוכות אומנות ולסיורים במוזיאונים. ביתם של תמר ונתן היה שוקק חיים ומלא בילדים, נכדים וחברים רבים.

בשנים האחרונות החל מצבו הרפואי של נתן להידרדר, והוא נדרש לטיפולים רבים ולמטפל צמוד.

לפני שנתיים איבד נתן את אשתו תמר ז"ל ואת אחותו הצעירה יונה ז"ל, ומצבו הידרדר עוד יותר מאז.

ביום העצמאות האחרון הספיק נתן להיבחר להשיא את משואת "התרבות וחיי הקהילה" בטקס בשפיים.

נתן עזב אותנו ביום שבת, ה-16 במאי, באופן מפתיע בביתו, לאחר השיחה השבועית עם אבישי ובן שחיים בסן פרנסיסקו, והוא בן 81 וחצי.

אנו נזכור את נתן כפורץ דרך, מנהיג, איש עבודה, איש אומנות וציור - אדם ששפיים הייתה לא פחות ממפעל חייו.

נוד על לשכבך שלום, נתן יקר.
יהי זכרך ברוך.
אוהבים ומתקים, כל בית שפיים.

אבא.

חדשנית ויצירתית. בזכות יכולת שכלית ורוחנית יוצאת דופן הצלחת לממש את מה שאיש לא חשב שאפשרי.

ראשית, שילוב מופלא של חיי משפחה מלאים וטובים יחד עם חיי חברה יוצאים מגדר הרגיל. ויש לך כל כך הרבה חברים!!!

שנית, מפעל חיך - שפיים. כבר בראשית שנות השמונים התגבשה בך ההכרה, ששפיים כמו שהיא, אינה מתאימה עוד לבניה. הייתה בשפיים עזיבת בנים עצומה, והיה קיפאון גיהולי הן בתחום המשקי והן בתחום החברתי. לשפיים של אז, לא היה בעצם מה להציע לבניה. שפיים הייתה קיבוץ קטן, עם משק קטנטן, במצב כלכלי גרוע ומצב חברתי עגום. ואתה הובלת את השינוי, ללא פשרות, ללא חרטות, וכמו שנהגת לומר: "לא לוקחים שבויים". עד כדי כך. כי הבנת שעצירה במקום משמעותה שקיעה וכישלון.

גיבשת סביבך ובהנהגתך קבוצת מנהלים ומובילים חברתיים והקבוצה הזו הביאה לתפנית הגדולה ביותר בתנועה הקיבוצית. **שפיים הפכה לקיבוץ המבוקש ביותר בארץ.** והיום, אלו הם ימי הזוהר של שפיים: כיום שפיים קיבוץ מתחדש, שפיים קיבוץ משגשג, הן חברתית והן מההיבט הכלכלי. זהו מפעל חיך אבא והוא הצליח לאין שיעור!

הפרידה הזו קשה לי. קשה מאוד. הזיכרונות עולים וצפים, חיים שלמים!

חיים יפים, שמחים, חיים מלאי אור! ועכשיו - נפרדים.

היינו משפחה קטנה, צעירה מאוד ואוהבת מאוד. אתה ואמא עוד הייתם בגילאי העשרים שלכם ואתכם אני **ועופרי.** ואז המשפחה גדלה. **אורי** נולד והיה הראשון שהכניס קצת כאוס לחיי כולנו... בהמשך נולד **אבישי**, בן הזקונים.

השנים חלפו, כולנו התחתנו ונולדו 13 נכדים, כולם בשפיים, כולם בני בית בביתכם, והשמחה הייתה גדולה. כל כך אהבנו את ההתכנסויות המשפחתיות, ובשלב מסוים הבית כבר היה צר מלהכיל את כולנו יחד.

בשפיים של שנות השבעים היית האבא היחיד שנישק את ילדיו בפומבי, בכל מקום ובכל מצב. זכור לי שהיית הולך בשביל עם כמה חברים וממולנו אנחנו שומעים שירה, ועד מהרה רואים אותך הולך מולנו ושר ואתה מרוב שמחה על המפגש הבלתי צפוי מניף אותי בידיים ומנשק אותי, וזה נמשך כך גם כשגדלתי ולמעשה עד היום!

אנשים רבים מנסים לחשוב מחוץ לקופסא. לך בכלל לא הייתה קופסא. מחשבתך הייתה צלולה, בהירה, מהירה,

כילד, אמא שלי היתה מקריאה לי ערב ערב סיפורים במשך שעות. ואתה היית משוחח איתי אבא. והשיח הזה בינינו שהתחיל כשהייתי עוד מהילדים הצעירים בגן חצב, נמשך עד עכשיו. כשהייתי בן 4 היית אומר לי: "איזה כייף לי שאני כבר יכול לדבר איתך ואתה מבין!". שוחחנו בשקט, בקשב הדדי ובעניין רב במשך כל חיי. היית איש שיחה מרתק וסקרן. תמיד רצית לשמוע ממני "מה חדש ומה קורה עם הכותנה?" וכל כך עודדת וכל כך שמחת על כל צעד של התקדמות. **זכיתי באבא נפלא, שהוא גם חבר לדרך.**

ולמרות שלא הרבית להקריא לי, סיפור אחד היית מקריא לי שוב ושוב. היה זה סיפור ילדים על שבט אסקימוסים שחיים יחד בקוטב. בסיפור הזה השבט היה חייב לנוע והאבא הזקן והחולה שכבר לא יכל ללכת ננטש בשלג. בסיום הסיפור, כל פעם מחדש, שאלת אותי מה אני הייתי עושה איתך אילו היית זקן ללא יכולת לנוע בשלג. ואז אתה היית אומר לי, כל פעם מחדש, שאני לא אנטוש אותך לעולם בשלג. שאצלנו זה לא יקרה.

בשנים האחרונות חלית מאוד וגם אמא חלתה. הייתם זקוקים לנו ואנחנו היינו שם בשבילכם עד הסוף!

אני רוצה להודות לאחי הצעירים: עופרי, אורי ואבישי, לבני הזוג שלנו גלי, שימי, אילה ובן, ולכל הילדים שלנו, על הטיפול המסור באבא ובאמא. הייתם נפלאים, אין לי מילים לתאר את מה שעשיתם. בזכותנו, הורינו, אמא ועכשיו גם אבא, זכו לאיכות חיים גבוהה ולחיי זקנה מלאי אושר ועניין עד יומם האחרון!

1318

כל כך הרבה אנשים, כל כך הרבה משפחות, חיים בשפיים וממשיים בה את עצמם, את שאיפותיהם, את חלומותיהם ואת תשוקותיהם!

הדרך אותה התווית אבא, עדיין רק בתחילתה. יש לנו עוד כל כך הרבה יעדים שטרם השגנו. אבל, אין דרך אחרת. נמשיך בדרכך: "כל הזמן קדימה!" עוד יגורו בשפיים בנינו, ונכדינו והם יגיעו לפסגות גבוהות עוד יותר. זו הדרך שלך אבא, זו המורשת שלך. זו הצלחתך. הדור הבא והדורות שאחריו יגיעו להישגים שאפילו אתה לא שיערת.

המפעל השלישי בחיך, היה השינוי בתנועה הקיבוצית ותהליך ההפרטה של הקיבוצים: שכר דיפרנציאלי, שיוך דירות, קליטת בנים וצמיחה חברתית. אבא, אין לתאר את הצלחת המהלך. פשוט, אין מילים. בתחילת הדרך וגם בהמשך, במהלך בדרך, מתנגדי המהלך הטיחו בך אישית האשמות נוראיות. האשימו אותך שבגללך חברי קיבוצים עוד יאלצו לחטט בפחים בשביל למצוא אוכל, שבגללך חברי קיבוצים יתאבדו בשל מצוקה כלכלית, ועוד דברים דומים. ואתה בעוז וביישר אמרת להם - **זה בדיוק להיפך!**

וכמה שאתה צדקת. היום, הקיבוצים הם מותג עולה. מערכות החינוך, התרבות וחיי הקהילה של הקיבוצים מבוקשות מאי פעם, ומסתבר שצדקת בכל. אף קיבוץ בארץ, אפילו לא אחד, לא חזר אחורה ולא נסוג מהשינוי. אף קיבוץ מתחדש לא חזר להיות קיבוץ מסורתי.

וכמו בכל דבר שציננתי קודם, גם כאן עשית הכל **ביחד עם חברים**. חברים לדרך, שהיו גם חברים אמיתיים וחלקם אתנו כאן עכשיו. אני רוצה להודות לכל החברים של אבא שלי, משפיים ומכל קצווי הארץ, על כך שהלכתם עם אבא שלי, האמנתם בו, סייעתם לו, הייתם חברי אמת ו**ביחד** הפכתם את חיי עשרות אלפי משפחות הקיבוצים לדבר היפה הזה. היום אתם ובניכם מתברכים בכך - שאפו!

אבא אהבה ויקר

אבא, אתה איש אשכולות, ואיך אפשר בכלל לתאר את העשייה שלך, בכל כך הרבה תחומים, לאורך השנים, בתחום התרבות, האמנות, החינוך, בהובלת שפיים לאורך עשרות שנים ובהמשך בהובלת התנועה הקיבוצית בתקופה דרמטית של שינוי, שאפשרה את התחדשות התנועה הקיבוצית ושינוי אורחות החיים בקיבוצים כה רבים. תמיד היית במרכז העשייה ובמרכז עניינים, מתווה את הדרך והכיוון, צופה פני עתיד, מחובר לקהילה ולאנשים כה רבים, וגם רגיש אכפתי ורואה את צרכי הפרט, מעורב ותומך בכל משבר וכאב, ברגעים הכי דרמטיים ומרגשים, ונגעת והשפעת על אנשים רבים כל כך.

עם היציאה לפנסיה המשכת לעסוק בציור ובאמנות והקמת את מרכז סדנאות האמנות בשפיים בהם לימדת במשך 11 שנים ציור וגם למדת פיסול אצל המורה דניאל, יחד עם אמא. אמא היתה גם אחת מתלמידותיך בסדנא לציור. העיסוק באמנות וביצירה היה עבורכם ועבור תלמידי הסדנאות כלי שאפשר לכם לחוות פריחה מחודשת וגם כדבריק "מזור לנפש".

לצד העשייה החברתית והציבורית אתה ואמא תמיד טיפחתם את הזוגיות שלכם ואת המשפחה. היו לכם יחד חיים יפים מלאי אהבה, עם הרבה טיולים בעולם, ביקורים במוזיאונים, תערוכות, הצגות, מופעים והמון חוויות שחלקתם יחד. שמחתם מאוד עם התרחבות המשפחה והצטרפות בני הזוג שלנו: **שימי שלי, גלי של עידו, אילה של אורי ובן של אבישי**, שאותם קבלתם בהמון אהבה, וקרנתם מרוב אושר עם כל נכדה ונכד שנוספו למשפחה והלב שלכם התרחב והתמלא בהמון אהבה. הבית שלכם בעשורים האחרונים היה מלא בשמחה וצחוק של נכדים, בשירים וריקודים, הצגות והמחזות שאמא עשתה, ומקום מפגש של כל המשפחה בארוחות משפחתיות שאתה בשלת.

כל החיים התמודדת עם בעיות בריאות ולא נכנעת להן; סכרת נעורים מגיל 22, התקף לב בגיל 51, מחלת כליות

איך מתחילים לכתוב ולסכם את מה שהיית עבורי. כל כך הרבה זיכרונות תמונות וחוויות מחיים שלמים.

שנים פחדתי מהרגע הזה שבו אצטרך להיפרד ממך, פחדתי מעוצמת הכאב והצער שיכזבו בי. אבא היית האבא הכי טוב שיכולתי לבקש.

אני נזכרת בתמונות מהילדות שלך ושל אמא חבוקים מאוהבים ומלאים באור במבטכם עלי, על **עידו**, על **אורי** ועל **אבישי**. היית אבא חם ואוהב, אבא גאה, ויחד עם אמא טפחתם אותנו והאמנתם בנו, והענקתם לנו בית מלא חום ואהבה.

זוכרת שעות שביליתי איתך כילדה צעירה בסטודיו כשאתה מכין את ציורי הבטיק על עץ, ובהמשך הייתי מוקסמת מסגנונות ציור אחרים ויפים עוד יותר. זוכרת טיולים משפחתיים, לדודים בטבריה, לחרמון, ולתבור, גיוסים לקטיף קלמנטינות בפרדס, נסיעות בטרקטור לים בשבת, ביקורים משותפים בבית סבא וסבתא, כל יום אחר הצהריים, וסתם אחר הצהריים על הדשא יחד כל המשפחה. למרות שתמיד היית איש ציבור ומחובר לעשייה הקיבוצית בשפיים, לתנועה הקיבוצית ולמפלגת העבודה, תמיד היית גם אבא מעורב, רגיש, אכפתי ואוהב וידעתי שאוכל תמיד לסמוך עליך ולהתייעץ איתך ושתדע לתת לי את העצה הנכונה והתמיכה אם אצטרך.

סנטר שטיפל בך במסירות רבה במשך 8 שנים. ותודה מיוחדת ל**אביבה פלדי** הפיזיותראפיסטית המופלאה שטפלה בך בהתנדבות במסירות ובאהבה מדי שבוע בשנים האחרונות ועודדה וחזקה את רוחך. אביבה אין מילים להודות לך.

אבא אני שמחה על כל החוויות המשותפות שחווינו יחד ועל כל הזיכרונות הטובים שנשארו לי ל**שימי, שירה, ליהי, אלעד, והראל** ממך ומאמא: ארוחות שישי משותפות בביתנו, ימי הולדת שחגגנו יחד, ארוחות במסעדות, נסיעות למוזיאונים, הופעות מחול ומוזיקה, הטיוול המשפחתי לרומא עם **אבישי ובן**, מסיבות ומפגשים של המשפחה הרחבה. שמחה גם שזכית להכיר את **אייתי וגיא** בני הזוג של שירה וליהי ועל הקשר החם והאוהב שיצרת איתם.

בשישי האחרון עוד זכינו לארח אותך בביתנו בארוחה משפחתית והיית במצב רוח טוב, נהנית מהמפגש עם כל המשפחה, נהנית מהארוחה הטובה ששימי הכין ומקינוח הגלידה בסופה, "המורשת של גלעדי" כך אמרת בחיך. דברנו על מוזיקה שאתה אוהב והזכרת את אריק איינשטיין, שלום חנוך ומתי כספי. נפרדנו בהרגשה טובה מבלי לדעת שזהו המפגש האחרון.

אבא עכשיו אתה יכול לנוח בשלווה. הנשמה שלך עכשיו יכולה שוב להתאחד עם אמא שכה אהבת. תמסור לה כמה אנחנו אוהבים אותה ומתגעגעים.

אבא, הצרכי לך והערכים לך
 ילשיכו לכוון אותנו בצרכינו.
 נזכור ונאהב אותך לעולמים.

זופרי

שהובילה לדיאליזה בשמונה השנים האחרונות והקשה מכל שני הניתוחים לכריתת הרגלים לפני שלוש שנים ולפני כשנתיים סמוך לפטירה של אמא.

הכאב שהתמודדת איתו בשלוש השנים האחרונות ובמיוחד לאחר הפטירה של אמא היה קשה מנשוא, אך אתה עם תעצומות נפש החזקת מעמד והצלחת לראות אור לצד העצב והכאב. ניסינו בכל דרך לתמוך בך ולהיות איתך ולצידך ברגעים הקשים ולתת לך רגעים של נחת שמחה ותקווה שהוסיפו טעם לחיך. על אף הנכות והקשיים שחווית, לא נכנעת והצלחת להנות ממפגשים עם המשפחה ומהמפגשים עם החברים הטובים שלך, שהמשיכו ללוות אותך, וראוי לציון במיוחד שניאור עינם שהחברות העמוקה בינכם היתה עבורך יקרה מפז. שניאור היקר שהתמיד לבקר אותך כל שבוע בכל מקום שבו היית והפיך בך בכל ביקור חיוניות ותקווה.

אבא, אתה מעורר השראה בדרך שבה התמודדת עם מצבך והצלחת להמשיך להרים את עצמך ולמצוא את הטעם והמשמעות לחיים, במפגשים עם היקרים לך.

בשנים האחרונות התגייסנו כולנו למשימה של הטיפול בך ובאמא, מנסים לשמור עליכם כמיטב יכולתנו, בנושאים בריאותיים ובטיפול היומיומי, יחד עם המטפלים הסיעודיים, אנן שלוה אתכם במשך 8 שנים ובהמשך צ'אנדו, והאסם שאין מילים להודות על הטיפול המסור של כל אחד מהם. לכל אחד מהם נקשרת וידעת להביע את הערכתך ותודתך. בזכות הטיפול המסור שלהם מצבך הכללי היה יציב בשנתיים האחרונות.

כאן המקום להגיד תודה מכל הלב לצוות הבריאות של שפיים שטיפל ודאג לך כל השנים, ל**ד"ר ולדמן, ז'נט, אודליה, ספי, איריס** ולרכזות הבריאות **אפרת ומור**. תודה מכל הלב גם לצוות הדיאליזה של הרצליה דיאליזה

אלבא

אני מריץ את הרגע הזה בראש כבר שנים, חושב על הזיכרונות שארצה לספר, הדברים הגדולים שעשית, להגיד כמה אהבנו אותך וכמה שאתה מיוחד ושונה, להיזכר בשירים שאהבת וכל מה שכלול בפורמט. מכיוון שאתה היית מומחה בתחום, לאורך שנים, אפילו הייתי מתייעץ איתך לגבי זה מפעם לפעם. והנה הגיע הרגע וכל מה שתכננתי בראש מתבלגן לי ומסיבות טובות, יש המון מה לספר. אגב, לילדים שלי כבר הכנתי תוכנית סדורה עם שם של להקת ליווי לטקס, השם שמור במערכת.

אבא, אני בטוח שיזכירו בימים הקרובים איזה איש מדהים היית וכמה דברים הספקת לעשות בחייך אבל מבחינתי אתה קודם כל היית אבא מדהים. תמיד האמנת בנו, נתת לנו ביטחון ושמתי דגש על הדברים החשובים. גרמת לנו להרגיש שאנחנו מיוחדים (כן, כל אחד הוא הכי הכי בשבילך אבל את מי לקחת לפריז). אתה ואמא הענקתם לנו המון אהבה ובינינו אלו כנראה הדברים החשובים ביותר. בקשר העמוק שהיה לך עם הוריי יצקת בנו ערכים שאני חושב שבאו לידי ביטוי בשנים האחרונות בדרך שבה טיפלנו בך ובאמא.

אבא, לאורך כל חיך התמודדת עם בעיות בריאותיות קשות ובשנים האחרונות כשהמצב החמיר, אתה שהיית רגיל להיות במרכז הבמה, נאלצת לרדת ממנה ולשהות בבית. אבל אתה גם במצב הזה המשכת לחפש את קרבת החברים. הקמת חוגי אומנות שאתה ואמא אהבתם ללכת אליהם והיה לך פרלמנט של חברים שהתקבץ מדי שבוע בביתך. היה לך מפגש שבועי עם שניאור שבו **שניאור** ניסה לתת לך אסקפיזם מהכאב והצרות של החיים.

בשבת האחרונה, ביקרתי אותך כשעה לפני מותך. בסיום הביקור כמו תמיד נתתי לך נשיקה במצח ואז חיכת אלי בחיוך ממזרי וטוב שבדיעבד היה בו סוג של סיכום והשלמה. בהמשך הערב, לאחר ניסיונות החיאה, התחילו להגיע רבים מחבריך. היה מאוד יפה לראות את הקיבוץ במלוא תפארתו, איך מעגלי חיים שזורים מהלידה ועד המוות. לאחר מכן התקבצנו רבים מהמשפחה בקלוז'ר מרגש שסוגר את סיפור חיך. אבא, אני לא חושב על דרך יותר מרגשת שבן אדם יכול למות זכית וזכינו זכייה גדולה.

יהודה עמיחי כתב פעם:

**”כשם שהזמן איננו בתוך השעונים
כך האהבה איננה בתוך הגופים”.**

אלבא, האהבה שלני אליך לא נגמרת כאן,
היא תמשיך ותלווה אותנו לנצח.

אוהב אותך לנצח, אורי

אבא, תמיד התפעמתי מהיכולות הוורסטליות שלך. אדם שהוא מנהל כריזמטי, מנהיג, הוגה ויוזם תהליכים חברתיים שהשפיעו על המון אנשים, פוליטיקאי, איש אומנות וצייר. תמיד חשבת מחוץ לקופסא וניסית לפרוץ את המסגרת. לא הרגשת בנוח כאשר היית יותר מדי זמן בנורמה ולכן רצית להביא משהו אחר ושונה. הדבר גם בא לידי ביטוי בציורים שלך. זה משתקף בסגנונות הציור המשתנים, ובסוגי החומר השונים שהשתמשת בהם. אני זוכר בעיקר שתי תערוכות שהביאו את הפן הזה שבך לידי ביטוי. אחת מהן היא "ראיתי ציפור" שם ציפור הנפש מסתתרת בכל אחד מהציורים ומנסה לפרוץ החוצה וסידרת הציורים של ספרה של **רחל שפירא** "חלק בעולם" שם לקחת גלויות ושילבת אותן כחלק מהציור כאשר הציור ממשיך את הגלויה ויוצא מתוך הגבולות שלה.

leale

מוטיב חוזר בהספדים ששמענו היה שהיית אופטימי חסר תקנה, ואני לגמרי מסכים עם כך. אוסיף לזאת שתמיד ראית את עצמך בר-מזל, על אף כל הבעיות הבריאותיות שהתמודדת איתן במשך רוב חיך. לדוגמא, היית חוזר ואומר שהמיקום של הבית שלכם בקיבוץ הוא המוצלח ביותר ושיש בו רוח בריזה נעימה ותמיד הטמפרטורה בו נמוכה בכמה מעלות מהסביבה. אני מזהה גם בי את התכונה הזו, להרגיש בר-מזל, ואני שמח שהורשת לי אותה.

במהלך השבעה, פגשנו אנשים רבים מהמשפחה, הקיבוץ והחברים שהיית כל כך יקר עבורם. מבין הסיפורים עולה תבנית נוספת שלך כמנהיג ומוביל קהילה - היכולת שלך לראות את האינדיבידואל ואת צרכיו, ולדעת גלות גמישות כלפי צרכים אלה. מנגד שמענו על אנשים נוקשים שדגלו ב"כללים" וב"תקנון" ואתה בפשטות הבנת שאת אותם כללים ותקנון צריך להתאים ולהגמיש אל מול הפרט. שמענו על הבחור הצעיר שלא תמכו בלימודיו בחו"ל, הילד המחונן שקיבל מלגה למחשב אבל זו הלכה לקופת הקיבוץ ואיך לך היה ברור שלא זו הדרך ומצאת איך לתמוך בהם ולתת להם קרקע להגשמה עצמית. דגלת במוטו של "החבר במרכז", ואכן ראית את האדם במרכז לכל אורך עשייתך הציבורית. אני זוכר באופן אישי סיפור ששמעתי בילדות על איך תמכת בזוג צעיר שעבר קשיים בקבלה לחברות בקיבוץ והתמודד עם צרות עין של חברים ותיקים. אתה מנגד נעמדת על הרגליים האחוריות והפעלת את כל השפעתך לתמוך בהם. כיום הם חברי שפיים ויש להם משפחה נהדרת. כל כך היית גאה בך על כך.

חובב סיפר בלוויה על ההחלטה לשנות את שם המשפחה והבחירה שלו בטלפז ושלך בטל, כאשר **יונה** הצטרפה להחלטתך. ואכן יחד עם אמא ויונה ז"ל הקמתם את הסטארט-אפ של משפחת טל וזה היה פרויקט חיך.

קראתי במכתבי האהבה שלך ושל אמא כמה הייתה חשובה לך הקמת המשפחה בגיל כה צעיר כשעוד היית חייל. אכן, הפכתם להורים צעירים **לעידו** ואחר כך **עופרי**, **אורי** ואני, והיום יש לכם 13 נכדים ונכדות נהדרים. במהלך השבעה חימם לי את הלב לראות את הנכדים והנכדות נהנים, משחקים, משוחחים וצוחקים ביחד ואני בטוח שהיית מתמוגג לראות תמונה שכזו. אני נזכר איך קיבלת את **בן**, למשפחה בזרועות פתוחות מהרגע הראשון וממש אימצת אותו למשפחתנו והתעקשת שישתתף בחגיגות הסדר בקיבוץ. היה לך יחס חם ונהדר לבן והיית מנהל איתו שיחות עומק.

מאז המעבר לארה"ב היינו מנהלים איתך ועם אמא ז"ל מדי מוצאי שבת שיחת וידאו שבועית. במהלך השיחות היית מעדכן אותי ואת **בן** על כל המתרחש עם בני המשפחה: עידו **וגלי**, עופרי **ושימי**, אורי **ואילה**, הנכדים והנכדות. היית גאה בכל אחד ואחת באופן מיוחד ומותאם אישית -- לא שבלוני. בשנים האחרונות היית

מושקע רגשית בפרויקט הקמת המשפחה שלי ושל בן ונהגת להתעניין ולשאול אותנו תכופות על ההתקדמות בפרויקט. לפני שבועיים אפילו אמרת שאתה מתכנן חגיגה גדולה לכשיהיה ילד או ילדה. לצערי, לא זכית לראות את ההצלחה בפרויקט זה והדרך עוד לפנינו.

בשבת לפני כשבוע ניהלנו איתך את אותה שיחה שבועית. התקשרנו טיפה מוקדם יותר שכן היית נוטה ללכת לישון מוקדם בשנה האחרונה. מצד אחד, הייתה זו שיחה שגרתית לחלוטין בה עדכנת אותנו על השבוע, הפגישה עם **שניאור** ברביעי בבוקר, ארוחת שישי אצל עופרי ושימי, טיפולי הדיאליזה. אמרת שאתה מחכה לצפות באירוויזיון ואני צחקתי שבטח תרדם לפני שתתחיל התחרות. לקראת סיום אמרת לי ולבן שכולם שואלים עלינו ואוהבים אותנו. חייכנו. אמרתי לך: יש עוד מישהו שכולם נורא אוהבים, שאלת: מי? וענית: אתה. חייכת. אמרנו לך שאנחנו אוהבים אותך מאוד ומתגעגעים אליך וסיימנו את השיחה. לא ידענו שזו הפעם האחרונה שנדבר. דקות בודדות לאחר מכן נקבע מותך ולמעשה זו הייתה השיחה האחרונה בחיך.

אני חושב שעל אף שזו הייתה שיחה שגרתית, לא הייתי יכול לחשוב על דרך יותר יפה לסיים את השיחה ועל כך אני מרגיש בר-מזל.

אבישי

אלו היקר,

רשימה חלקית. נתן נכנס לעובי הקורה דרך תפקיד מזכיר הקיבוץ ומשם, כמזכיר התק"ם, להובלת השינוי הגדול "הקיבוץ החדש" בהקבלה לקידום תהליך ה"הפרטה".

רק רגע, אני חייב הסבר איך קרה ששם המשפחה שלי טלפז ושלו טל? עם הולדת בננו הבכור - **ישראל**, אחת האחיות בביה"ח עיוותה בכוונת לגלוג את השם המקורי טפלביץ (לא קיבלתי אישור לספר איך). נתן הציע טל ואני הצעתי טלפז. **יונה** שהיתה צעירה קיבלה את הצעתו שלו - טל. זו היתה אחת הפעמים הראשונות, למזלנו הרב, שלמדנו להסכים-שלא-מסכימים-וממשיכים-הלאה!

את השלבים הבאים בחייו של נתן - ביחד עם **תמר** - שכללו בניית שבט - ענף משפחתי פנטסטי ליוויתי מרחוק, בעקבות יציאה שלי ללימודים בארה"ב, ובהמשך הוראה ומחקר-בארץ ובחו"ל שנמשכים ברגע זה. על פעילותו המגוונת בניהול חברתי בשפיים ובתק"ם יתכבדו הבאים אחרי.

ביום סגריר אחד הופיע לפתע אבא לגן הילדים נטל את ידי ואמר לי: "בוא, הבאנו לך מתנה... והיא מצפה לך בצריף הבית...". מה זה שמחתי מי בכלל קיבל אז מתנות. הגענו הביתה ואני רואה ערסל ובתוכו בובה קטנה ומקסימה - "קוראים לו **נתן**... והוא אח שלך". לא חשבתי שיש בכלל הבדל בין בובה לאח. התחלתי להבין בבכי - כאשר אמא לקחה אותו לבית התינוקות ואבא החזיר אותי לגן הילדים.

הניתוק הזה סימל למעשה ניתוק מתרחב לאורך שנות ביה"ס ותחילת השירות הצבאי שלי. הנתק נקטע עם התאונה הצבאית שלי שנבעה מ-"כשל מבצעי" שהחזיר אותי לשנת שיקום רפואי הביתה. בשנה הזו גיליתי בהפתעה רבתי שיש לי אח אמן גדול בציור, בעבודות יד, בריקוד ובמה לא. שבכל בית בשפיים יש ציורים מרהיבים, בתמונות תלויות. החדר-אוכל מקושט כולו בציוריו בסגנונות שונים שלא שמעתי אודותם דבר וחצי דבר. מתנות הציורים מקשטות גם את ביתנו עד היום. מתנה אחת מיוחדת על לוח עץ של 62x210 ס"מ תלויה אצלנו בסלון מאז החתונה שלנו 64 שנים. כל מי שמבקר שואל לדעת מי זה הצייר - איטלקי הולנדי או צרפתי - שצייר זאת. רבים בטוחים שאני לא דובר אמת כאשר תשובתי היתה: זהו אחי מקיבוץ שפיים. קשה לתאר את מבט התימהון שמתובל בחוסר אמון מוחלט על פניהם.

שנות הבגרות שלו חלפו במקביל לסדרת המלחמות הקיומיות למדינה, ובמקביל למהפכות של ממש בתנועות הקיבוציות שכללו פילוגים מטורפים, התמקצעות בחקלאות, חדירת התעשייה לקיבוצים, שילוב העבודה השכירה, בתי ספר אזורים, המעבר ללינה משפחתית-

יהי זיכרו של נתן ברוך! ת.נ.צ.ב.ה.
חובה טלפז

נתן שלנו

אבל לא רק את שפיים ואת התנועה הקיבוצית הובלת. כאיש תרבות לקחת על עצמך גם את ניהול להקת המחול הקיבוצית שכל כך אהבת, והעצמת אותה כלהקה בינלאומית שרקדה בכל העולם. ובכל השנים כאילו העשייה שלך לא הספיקה, הוספת וציירת, איירת ולימדת. עד לפני שלוש שנים עוד לימדת וניהלת את הסטודיו לציור ופיסול שהקמת בשפיים. והנה מתחברים להם באיש אחד שאצבע אלוהים נגעה בו, העשייה, התרבות והאומנות ביחד.

והנה עכשיו, אנחנו נפרדים ממך נתן, שהובלת קיבוץ, תנועה, עולם תרבות, בעל נפלא לתמר ז"ל שביחד הקמתם משפחה למופת, אבא וסבא, אנחנו נפרדים ממך בדרכך האחרונה. לנו תמיד תישאר סבא נתן, של ארוחת שישי, ארוחה שכל השנים מתחילה בשיח על אקטואליה, על סקרים ועל המדינה, ומסתיימת בגלידה כי כמו שנהגת לצטט את גלעדי הצייר: "ארוחה מסיימים עם גלידה" ואני שמח שגם ביום השישי האחרון סיימנו בגלידה טובה.

נתן זכית להיות מוקף במשפחה אוהבת ובחברים רבים. קשר מיוחד היה לך ולשניאור. שניאור תודה ענקית, שהיית כאח לנתן, שלקחת על עצמך משימת חיים, שהייתם כדוד ויונתן האחד של השני, פעם מבליס בעולם משלכם, פעם מתקנים את העולם, מנסים להפוך אותו לטוב יותר. לראות אתכם ברחבי הקיבוץ, זה ההולך וזה המתנייד על גלגלים, עורר פליאה כל פעם מחדש, **שניאור** אתה לימדת אותנו מהי רעות וחברות אמת. נתן, עכשיו אתה עם **תמר** ז"ל אהבת חיך, שאני יודע כמה התגעגעת אליה, שרק לפני חודש ערכנו לה אזכרה פה ממש בבית הקברות, שביחד הקמתם משפחה לתפארת.

נוד על משכבך בשלום. אלוהים וכבר לתפארתים.
תהא נשאתך צרורה בצרור החיים.
שילוי בראון

אך מספידים אותך **נתן**, שאצבע אלוהים נגעה בך. נתן, בורכת בכישרונות רבים כל כך ובה בעת ניחנת בנפש גדולה ורגישות גדולים כל כך. דרכנו הצטלבו לפני 35 שנים שהכרתי את **עופרי** ומיד היה לנו קליק, כזה שעם השנים הפך אותנו לא רק למשפחה אלא לחברים.

לכל אחד יש את נתן שלו, נתן החבר, נתן המזכיר, נתן המורה, נתן הצייר, נתן של שפיים, נתן המנהיג, נתן בעל החזון, נתן האופטימיסט רודף השלום, נתן שראה למרחוק אבל היה הכי מחובר למציאות, נתן איש של אנשים, אבל יותר מכל היית נתן, איש התרבות בעל נפש האמן. שמעתם ועוד תשמעו על נתן האבא, הסבא, החבר, המנהיג פורץ הדרך. ולי יש את נתן של שיחות, ויכוחים, שותפויות, התייעצויות על דברים גדולים כקטנים, אלפי קילומטרים של נסיעות, שיחות, וארוחות משותפות. היית לי מנטור, מורה ומדריך. אני רוצה לשתף אתכם בסיפור אחד מאלפי סיפורים שהיו לנו יחד שמספר על נתן של - תרבות.

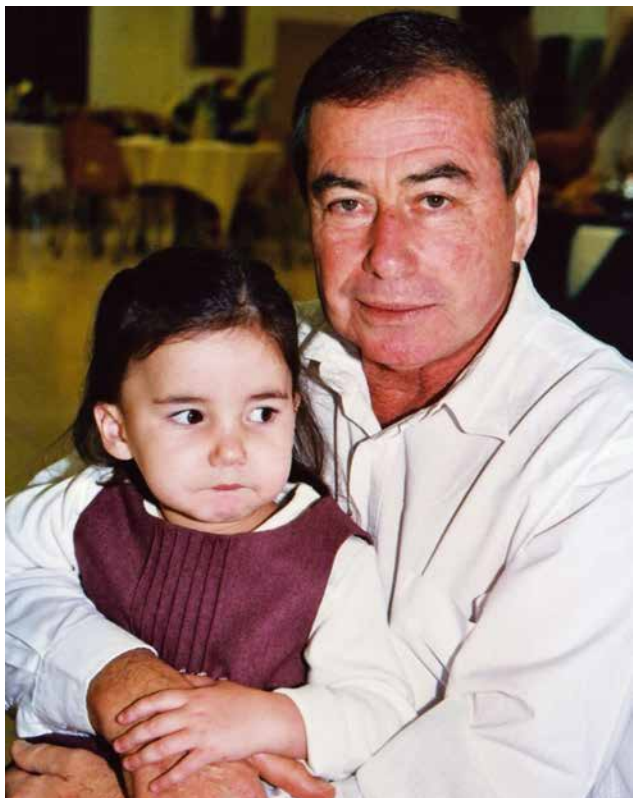
באחד המאבקים בתוך התנועה הקיבוצית, ייצגתי את התנועה הקיבוצית מול גוף גדול אחר, ונקבע לנו דיון חשוב יומיים לפני ליל הסדר. התקשרתי לנתן כדי לעדכן אותו על הדיון, והוא מייד בצד השני אומר לי, אני לא יכול להגיע. למה? אני שואל, כי יש סדר פסח בבית התנועה ואני עורך אותו, אז תגיד לשופט שאני לא יכול ושיקבע למועד אחד. אני כמובן מחוויר ומנסה להסביר לו שהדיון חשוב ולא נספיק לתאריך אחר, והוא בשלו, אם זה סדר פסח או דיון אני בסדר הפסח. ומה קרה בסוף? הדיון כמובן נדחה, כי מי יכול לעמוד בדרכו של נתן שהיה אב הסדר בשפיים ושל כל התנועה הקיבוצית.

למדתי ממך כל יום ויום, למדתי ממך מהו כוח רצון, מהי התמדה. נתן, ראית תמיד את החיובי למרות המצב הבריאותי, נלחמת. כמו אריה נלחמת ולמרות כל הקשיים, לא עצרת לרגע ושום דבר לא הפריע לך בדרך, היית כמו עמוד ענן שהלך בראש העדר.

ואתה המשכת להוביל את שפיים לקיבוץ הכל כך מצליח, שכולנו נהנים ממנו היום, הובלת את התנועה הקיבוצית, שרבים כל כך חבים לך את הרנסנס של התנועה. הובלת את תהליכי ההתחדשות של קיבוץ העתיד, מתנועה מזדקנת שצעיריה מפנים לה עורף, הפכת את הקיבוצים לאבן שואבת חיים.

ונתן, אתה הגשמת בחזוןך את נבואתו של זכריה, שאומנם אמר זאת על ירושלים, אבל לך שפיים והתנועה הקיבוצית היו חשובים כמו ירושלים: "עוד יישבו זקנים וזקנות, ברחובות ירושלים; ואיש משענתו בידו, מרוב ימים. ורחובות העיר יימלאו, ילדים וילדות, משחקים, ברחובותיה." אתה חרשת תלמים, קיבוץ אחרי קיבוץ אסיפה אחרי אסיפה כדי לשכנע בדרכך והצלחת תראה איזו תנועה קיבוצית מפוארת.

סבא נתן

ביום חמישי האחרון ישבנו אבא, אבא, ליהי ואני לארוחת צהריים. אמרתי לאמא שאני ממש מתגעגעת לסבתא תמר, שהיא עולה לי הרבה במחשבות וחסרה לי בהרבה רגעים. לא דמיינתי לעצמי שתוך שלושה ימים אני אתגעגע ככה גם אליך.

סבא שלי, סבא נתן. הסבא שאני הכי גאה בעולם להיות הנכדה שלו. ישבנו בימים האחרונים ודיברנו על כל החיים המלאים והמדהימים שהיו לך. כולם דיברו על הדברים הגדולים שעשית בחייך. על התפקידים המטורפים, השינויים שהובלת, המנהיג שאתה, האדם הכריזמטי והערכי שכולם האמינו ותמכו בו תמיד. צייר, מחנך, מזכיר קיבוץ, מזכיר התק"מ, שוב מזכיר קיבוץ, מנהל להקת המחול הקיבוצית - איש של עשייה אינסופית, אבל התפקיד הכי חשוב זה האבא והסבא המדהים שהיית. אז אני רוצה לספר לכם על איך זה להיות הנכדה של סבא נתן.

להיות הנכדה של סבא נתן זה לדעת שתמיד הדלת הכחולה באמצע הקיבוץ פתוחה ואני אראה את סבתא על השזלונג בספה ואותך על הכורסא השחורה שהיא רק שלך. הכורסא שמותר לשבת עליה רק כשאתה ישן צהריים ואני באה במקום ללכת למועדון להיות אצלכם ולראות טלוויזיה. לשמוע אותך אומר מהחדר "מי זה בסלון?" וכשאני עונה שזאת אני, אתה עונה "אהה שירלה, אז רק תחלישי קצת".

זה לדעת שכשאתה קם, מפנים לך את הכורסא ומעבירים לערוץ 12, כדי שתתחיל את מרתון שידורי חדשות שמתחילות ב"לונדון וקירשנבאום" וממשיך עד למדהורה המרכזית, ורק בסיומה מותר להעביר לראות משהו שבא לנו, בזמן שאתה מכין לנו הנכדות חביתה וירקות מקולפים.

להיות הנכדה שלך זה לקום בשבת בבוקר או אחרי ליל הסדר, **יובל, ליהי, נוני** ואני ולאכול "מצייה". זה לבוא בשבת בצהריים כל המשפחה לבית שלך ושל סבתא **תמר** או כמו שאתה היית קורא לה "תמיק", ולאכול לצ'ו, או דג בשמנת, או לחם ממולא או עוף עם תפוחי אדמה ופטטריות או בכלל אורז עם שרימפס - כל תקופה והמנה המנצחת שהיית מכין.

להיות הנכדה של סבא נתן וסבתא תמר זה לדעת שכשאתם חוזרים מסיבוב הופעות של הלהקה, כל פעם ממקום אקזוטי אחר בעולם, יובל, ליהי, נועה ואני נקבל שמלות מסורתיות תואמות לפי צמדדים.

להיות הנכדה של סבא נתן זה לנסוע בשבת בבוקר למוזיאון תל אביב ולראות את הלהקה ב"גחליליות" או "קרנבל החיות" ואחרי זה לעשות סיור במוזיאון ושתסביר לנו על כל אמן, התקופות, הסגנונות והציורים שלו. להיות הנכדה של סבא נתן זה שהשיר האהוב עלייך כילדה בת 7 זה "שיר נבואי קוסמי עליז", ולשמוע **מתי כספי ואריק איינשטיין** זה הכי תחושה של בית.

להיות הנכדה של סבא נתן זה לדעת שחוגגים ליל הסדר בקיבוץ, כי סבא שלי הוא אב הסדר, וזה תפקיד חייו שהוא לא יוותר עליו ועל שירת "ליל שימורים" גם בעד שלום, וזה אירוע שמחייב השתתפות פעילה של כל אחד ואחת מבני המשפחה.

להיות הנכדה של סבא נתן זה לדעת שלא משנה מה אני אעשה תמיד יהיו גאים בי ויספרו לכולם כמה אני הכי טובה וכמה אוהבים אותי.

בקפיצה כמה שנים קדימה, אני אספר על הטיול שלנו לרומא. לכבוד יום הולדת 70 שלך, שיצא גם היום הולדת 69 של סבתא תמר. נסענו כל המשפחה שלנו, **אבישי ובן**, ואתה וסבתא לחגוג את הימי הולדת ברומא. זה היה הטיול הראשון שלנו ביחד בחו"ל וגם האחרון שלך ושל סבתא בחו"ל ואיזה זכות יש לי שיצא לנו לחוות אותו יחד איתכם.

ג'ורג' קלוני שלנו, שמסתובב כשליט הוותיקן והאימפריה הרומית, מתעצבן על הרומאים שבנו את העיר עם לבנים על הרצפה, כי איך הם לא התחשבו באנשים עם קלנועית. אתה וסבתא כל כך נהנתם ואנחנו כל כך נהנו לטייל ביחד איתכם. התמונה שלך עומד עם אבא **אלעד והראל** בוותיקן אחרי יום ארוך מאוד, שותה מים מהברזייה כמו מלך, זאת התמונה הכי טובה שיש לי ממך בראש עכשיו ותישאר לי לתמיד. האושר שיש לך שם בעיניים זה משהו שקשה להסביר.

סבא, זכיתי בסבא הכי טוב בעולם. איזה כיף לי שזכיתי לגדול יחד איתך ועם סבתא תמר. לגדול בבית שלכם. לחגוג את כל החגיגות ימי ההולדת שלנו ביחד כל המשפחה, איתך ועם סבתא. לאכול כל שישי וכל חג ארוחת ערב ביחד. בכל זיכרון שלי של הרגעים הכי משמחים בחיים - אתה שם.

אני מאושרת שיצא לאיתי להכיר אותך ולך אותו. לא זכיתי שתהיה בבית שלנו אבל כן זכיתי שתדע ושתראה תמונות שכולו מלא בציורים ועבודות שלך. אין אדם שלא נכנס לפה ולא שואל מאיפה אפשר גם תמונות כאלה ואני זוכה להגיד בחיוך ענק "זה סבא שלי צייר, הוא הצייר הכי טוב בכל העולם".

בשישי לפני שבועיים הכנתי ארוחה מושקעת מאוד בבית שלנו ואתה כמו בכל שישי הגעת לארוחת שישי אצלנו, סיפרת איך היה השבוע בדיאלוזה, מה עשית, ומה היה במפגש השבועי עם **שניאור**. שלשום בערב כשהודענו לכולם שאתה כבר לא איתנו, אביבה המדהימה שליוותה אותך דיברה עם אמא וביקשה לדבר איתי. היא אמרה לי שכל הטיפול ביום שלישי לא הפסקת לדבר על הארוחה המדהימה שהכנתי ושאיזה כיף לך שהכנתי ארוחה כזאת בשבילך ואיך שאתה גאה בי. התמלאתי באושר שלוה בהרבה דמעות, לדעת שהסבתי לך כזה אושר ושאתה מספר עליי ככה בימים האחרונים שלנו ביחד.

ביום ההולדת האחרון שלך, **איתי** ואני הגענו אליך הביתה וישבנו איתך בסלון. שאלנו אותך איך חגגת וסיפרת לנו שכל החברים היו אצלך, בירכו והביאו פרחים ועוגות. סיפרת שהאסם הקים אותך בבוקר ושר לך את השיר "my way" ואני חשבתי שהתבלבלת ואמרתי לך "הוא שר לך happy birthday?" ואמרת לי "לא הוא שר את השיר my way של פרנק סינטרה" ואז שרת לי אותו. סבא שלי, אתה הכי עשית את זה בדרך שלך והדרך שלך הייתה הכי מדהימה שיכולה להיות. אני מעריצה אותך, את הכוח שלך, האופטימיות האינסופית, הכוח הפנימי שלא נגמר ואת האהבה הגדולה שלך שתמיד ליוותה את כולנו והחזיקה אותך עד הרגעים האחרונים. אני שמחה שעכשיו כבר לא כואב לך יותר ומתנחמת בזה שאתה

ביחד עם סבתא תמר, שהיא אהבת חייך ושהתגעגעת אליה כל כך. כמו בשיר שלכם ששרת לה בבית חולים בפעם האחרונה שלכם ביחד:

**"עוד מעט כמעט
אנו גוף אחד,
את ידך נתת
בידי שלי לעד.**

...

**יום יום וליל כל הזמן
יחד ולבד,
לך לעצמי נאמן.**

...

**אוהב אותך הליילה ואיתך מתעצב,
אוהב אותך הליילה ואיתך מתלחב,
עד הלב, עד כאב - מקווה, מתקרב.**
עכשיו אתם קרובים וביחד שוב.

סבא, אני אלוהית איתך. אתה וסבתא תלמי איתי.

לירה

איך אפשר לזכור עלייך האשון עברי?

אדם שכל כך אהב את החיים וכבר מגיל צעיר נלחם במחלה קשה ועם 7 נשמות לא וויתר לרגע.

דוד נתן, לנצח נזכור אותך כאח גדול של אמא יונה, אח שאמא שלנו ז"ל כל כך אהבה והעריצה וגרמה גם לנו לכך.

אני לא אשכח שהייתי ילד ואתה היית מזכיר קיבוץ כמה התגאתי להגיד שדוד שלי מנהל את הקיבוץ או בטיולים עם הגן שעברנו במזכירות והיית מוציא לנו עוגיות.

לא נשכח את הארוחות שישי בערב אצלך, איך היית מחליף את סבתא יוספה ומתגאה בחן שהוא אוכל הרבה או דואג מכך שאמא יונה אחותך הקטנה לא אוכלת כלום.

לא נשכח איך שהיינו מסתובבים בקיבוץ ונתקלים בציורים שלך ומשוויצים שאתה דוד שלנו.

אמא הייתה מטפלת בך כל הזמן במסירות רבה ובאהבה ענקית וכל כך דאגה לך, לכל מה שאתה צריך, ודאגה שאנחנו גם נבוא לבקר אותך עם הילדים ולשאול לשלומך כל הזמן, ולא וויתרה לנו לרגע על זה.

בשנתיים האחרות איבדת גם את תמר אהובת ליבך וגם את אמא אחותך הקטנה. אולי זה כבר היה גדול גם עלייך להמשיך ככה. אבל לפחות אתה יכול להתגאות בדרך שלך ובמשפחה לתפארת שהקמת. עכשיו אתה כבר לא סובל, והלוואי ואתה פוגש עכשיו שם למעלה את תמר שלך ואת אמא יונה וביחד אתם שומרים אחד על השני.

נוד על לשכבך צ'ו צ'ו יקרי,
למיליד לזכור אותך אהב.
תום טל

כבר אמרו קטן תלמיד היית נוהג להזכיר לי שאתה הסנפן שלהצ'יק אותי בהרית

כמוך, גם אני ילד סנדוויץ' בין אח גדול לאחות קטנה ואולי זאת הסיבה שכבר מגיל קטן הרגשתי אליך חיבור מיוחד. אני זוכר שבאחת הפעמים שאמא טסה לחו"ל נשארתי לישון אצלך ואצל תמר. בלילה לפני שנרדמתי השמעת לי את השיר "מה איתי" של אריק איינשטיין וככה נרגעתי ונרדמתי למרות הגעגועים החזקים לאמא. זאת הפעם הראשונה ששמעתי אריק איינשטיין, בעצם הכרת לי אותו.

מבחינתי היית סמל תרבות, איש חברה ורוח, אמן וצייר, יודע לשלב בין קריירה למשפחה וחברים. נתן, היית מנהיג כריזמטי ואמיץ, כזה שידוע לקבל גם החלטות לא קלות ושהקיבוץ היה חשוב לו מאוד.

אני זוכר בסיום התיכון יצאתי לשנת שירות ולצבא, והתחלתי ככה להסתובב בארץ, להגיע להרבה מקומות ולפגוש הרבה אנשים. ותמיד אחרי הכרות קצרה הייתה עולה השאלה "מאיפה אתה?" וברגע שהייתי עונה "שפיים" ישר היו מחברים אחד ועוד אחד ושואלים אותי,

"מכיר את נתן?" והשאלה הבאה מיד אח"כ הייתה "הוא אבא שלך"? ואני הייתי בוחר בדרך הקלה, כי לך תסביר להם מי זה אבא שלך. הייתי עונה "כן" ואחרי שראיתי שזה גם נותן לי נקודות זכות, הייתי בכלל זורם על זה. עד היום שאני משמיע לילדים שלי את השיר "אבא סיפור" של מיקי גבריאלוב, אני נזכר בך ובמסיבת הפתעה לגיל 50 שעשו לך בחדר האוכל.

נלחמת שנים ארוכות במחלות רבות, עברת הרבה טיפולים, בתי חולים ודיאליזות, הגוף מבחינה פיזית כל הזמן התדרדר אבל הראש לרגע אחד לא הפסיק להיות אופטימי, שמח וחיובי. תמיד היית מוקף חברים, תמיד ראית את הטוב, את שמחת החיים ולא ויתרת אף פעם.

למדתי ממך הרבה, והתגאיתי בך שאתה דוד שלי. השארת אין ספור זיכרונות ממך, דרך ציורים שתלויים ברחבי הקיבוץ ובבתי החברים. תמסור ד"ש לאמא יונה ולתמר שלך, לסבתא יוספה וסבא חיים.

אהבה אותך צ'ו צ'ו יקרי שלי,
חן

נְתָן רֵעִי, רֵעִי נְתָן, נְתָן רֵעִי

שהגיעו עד פת לחם ממש. נְתָן רֵעִי הטיל עצמו אל תוך המשימה והוביל לשינוי ערכים פנימי, על אפם וחמתם של שומרי החומות.

אמרתי שינוי ערכים ולא בריחה מערכים, או כפי שמכנים זאת בלשון הרחוב - "הפרטה". דגש היתר על השוויון, שייחודו דור המייסדים, הביא לרמיסה מוחלטת של ערך חירות הפרט. רק כדוגמא - ה"אנחנו" הקיבוצי החליט מתי תלמד ותפתח את אישיותך ולעיתים גם מה תלמד. מות ד' האמות של הפרט הבריח בנים וחברים רבים ממיטת סדום זו... והנה השינוי שהוביל נְתָן רֵעִי החזיר את האודם לחיים של התנועה הקיבוצית. די אם נתבונן בגרף הדמוגרפי ובגרף הכלכלי של התנועה ושל קיבוציה: "מְלֵאוּ אֶסְמִינוּ בְּרִי וְיִקְבְּנוּ יָנוּ, בְּתֵינוּ הוֹמִים, הוֹמִים מְתִינוּקוֹת, וּבְהִמְתָּנוּ פוֹרְהָ..." -ב-2023 הגיעה התנועה הקיבוצית לשיא של כל הזמנים עם 205 אלף נפש: חברים, תושבים וילדים.

ראוי שיבואו כל שומרי החומות - אלו שמיררו את חיך - ויבקשו, בהרכנת ראש, את סליחתך.

נְתָן רֵעִי, נוטלים אנו אותך עכשיו אל קברך. באדמת שפיים אשר כה אהבת - מוקף תהיה בחברים וחברות אשר לשלומם ורווחתם כה דאגת. ויודע אני, שמיד תתחיל לארגן את פרלמנט יום ד' שלנו...

אנא ממך, נְתָן רֵעִי, תן לי עוד זמן להתארגן עד שאגיע אליך.

לאורכן של שנות חברותינו התלוצצנו, התווכחנו והתערבנו, מי מאתנו יספיד את מי - אתה אותי או אני אותך, ואני הפסדתי - כרגיל... והנה אני עומד כאן ומספיד אותך נְתָן רֵעִי.

על פי המיתוס העברי הקדמון האדם נוצר וחי בגן העדן, ומשום שאכל מעץ הדעת נענש וגורש מעדן, ונגזרו עליו ועל זרעו עמל ומוות. משום מה אין האלוהים אוהב בעלי דעה ומשאיר את עדן לשוטים. אתה, נְתָן רֵעִי, נגסת נגיסה גדולה מעץ הדעת, וכגודל הנגיסה כך גודל הייסורים. כישורך היו רנסנסיים, הן בתחומי חברה וכלכלה, והן ביכולות ארגון מופלאות וכושר החלטה מוצק והן בתחומי האומנויות - מוזיקה מחול ומעל לכל - ציור.

את כל אלה השקעת בעיקר בשלוש אהבותיך: המשפחה, קיבוץ שפיים והתנועה הקיבוצית. ובכל אחת מהן ובכולן יחד הצלחת מעל ומעבר. לא אֶמְנָה ולא אפרט את ההצלחות, כי כה רבות הן שפרוטן יגיע עד זמן לוויית שלי.

את הצלחתך במשפחה - אין צורך לפרט, עומדת היא כאן לפניכם. את הצלחתך בקיבוץ שפיים - הריהו מקיף אתכם ביופיו ושגשוגו.

אומר, ברשותכם, כמה מלים לגבי התנועה הקיבוצית: באותו משבר שרוקן אותה מבניה וחבריה, היו קיבוצים שנראו כבתי אבות - ללא צעירים וללא תינוקות, והיו

שניאור חיימ

בתחילת שנות ה-80 חזרנו לעבוד ביחד. בהתחלה בבית הספר ואחר כך במזכירות. רוב השנים היית בנישה של האמן, המאייר, וגם בזה הצלחת בגדול.

לצד זה היית טוב במתמטיקה ובכלכלה, אהבת מאד פוליטיקה וספורט, והרשמת בזיכרון הפנומנלי שלך לתאריכים ואירועים.

כניסתך למזכירות ב-1983 היתה לא פחות ממדהימה. באת עם מישנה סדורה, ידעת מה אתה רוצה להשיג, עם תכנון לכל שנה היית מזכיר משתף ומתייעץ ובעיקר אוהב אנשים וחברה. הבנת מהר מאד שאסור להזניח את האנשים בשעת חולשה, וגם לקצוות החלשים בחברה צריך לדאוג.

היה תענוג לשתף איתך פעולה בנושאי התרבות, וחג המוזיקה שיזמת, הביא אלינו אנשים ואמנים מכל קצוות הארץ והעולם, כל כך הרבה שמחה ופעילות יצירתית ומהנה היו באותם ימים, וההתלהבות שלך הדביקה קיבוץ שלם. שיתוף הפעולה שלנו המשיך גם כשסיימת את תפקידך במזכירות, וגם כשיצאת לפנסיה.

היה לי חבר,
היה לי אלו והוא איננו,
תחסר לי אלו,

איה פריצמן

כשאמזות משהו ממני ימות כך
כשתמזות משהו ממך בי ימות איתי
כי כולנו, כן כולנו
כולנו ריקמה אנושית אחת חיה
ואם אחד מאיתנו הולך מעימנו
משהו מת בנו, ומשהו נשאר איתו.

חזה אלברשטיין

נתן היה חלק בלתי נפרד בפאזל של חיי, החל מהיותנו שכנים בבתים {חדרים} הקטנים של אז. מהר מאד גילינו את הדברים המשותפים לנו, אהבה לאמנות ולשירים. היינו מעבירים דרך הסדק שנפער בקיר המפריד בין החדרים, חומרים לציור, הניירות המשומשים {עודפים מהנהלת החשבונות} ועפרונות משומשים שאני הבאתי ומצדו מכחול שעזרת לי לגזור משער ראשו.

בבית הוריו היתה תלויה תמונה של דירר שהביאו הדודים מצרפת. אצלנו היו תמונות של ואן גוך וולסקו. חלקנו בלון ענק ועמיד שהגיע מהחבילות מאמריקה ונקניקים שהביאו לכם מצרפת, אולי מכאן התחילה האהבה שלך ל"דליקטסים".

כשהגיע עיתון "במעלה", למדנו כל שבוע שיר חדש שהושמע ברדיו ומילותיו הופיעו בעיתון. כל שנות התיכון ישבנו בשולחן אחד, והיו שנים שאף חלקנו מחברת משותפת, שמרנו על קשר חם גם כשסיימנו את הלימודים וכל אחד הלך לדרכו.

עומדים מימין לשמאל: איצ'ה קרמר, ישראל הירשהורן, יצחק הדרי, יוספה בן יוסף, רני לוטרובסקי, ארי שינגוט. יושבים מימין שמאל: חביב אלחנני, מוליק דור, צביקה גרוזניק, נתן טל, אלדד קרוק, שמוליק גולדמן, רחל שפירא, חיה רם נוף, שלוה אלוני, איה פרידמן, חנה שחראי.

פריצה לנתן טל

איך נפרדים ממך, נתן טל? חבר טוב, אהוב ומוערך. אני לא יודעת אם אמצא מספיק מלים כדי לתאר את אופייך, גודל אישיותך והעוז שלך.

מגיל צעיר לקחת על עצמך משימות כל כך גדולות עם תעוזה בלתי רגילה לשנות ולקבוע פני אורחות חיים של גופים, של אמיתות של יחסים, של שינויים דרסטיים.

רבים ימנו ויספרו על כל התפקידים הרבים אותם מילאת ולא אחזור עליהם. אני רוצה לציין במיוחד את השינוי הגדול ביותר מבחינתי שעשית - וזה היחס לחבר, שאתה ממש ממש שינית בשפיים. ממצב שבו הכלל היה החשוב והקובע אל החשיבות של הפרט, רצונו ואחריותו ובחירתו במהלך חייו: והכבוד וההקשבה אליהם.

כשהיית מזכיר בפעם הראשונה הייתי חברת מזכירות מה שנקרא "בלי תיק", ראיתי במו עיני את השינוי הזה אני כל כך מעריכה את היכולת שלך להוביל, לקבוע, תמיד ראית דברים בגדול ובתנופה.

פעם בעבודתי כעובדת סוציאלית בקיבוץ אחר, שאל אותי המזכיר, "הקיבוצים שלנו דומים, למה בשפיים כולם מרוצים ואצלנו לא?" עניתי לו שאם היה לכם נתן, גם אתם הייתם מרוצים.

תמיד היית אופטימי מדגיש את הטוב, המוצלח, היפה וזה מדבק. זה גורם לגאווה על המקום שאנחנו חיים בו ואת זה אתה הובלת.

היית חבר טוב, כיף להתרועע. בארוחות משותפות ויותר מאוחר כמורה לציור.

היית כבר מאד חולה ובכל זאת הקמת את החוגים לציור ולפיסול. שכנעת כמה חברים ואותי ביניהם לבוא ולנסות לצייר. מעולם לא החזקתי מכחול ואתה אומר: בואי תנסי. אלה היו כמה שנים של יצירה והנאה צרופה גם מהחברות והרשמים שחלקנו בינינו על העבודות שלנו. השיחות ששוחחנו תוך כדי כך.

הקמת יחד עם תמר אשתך משפחה לתפארת, כל אחד ויחודו. כל כך התגאית בילדיך ובנכדיך, הם העשירו את חיך ושמחת בהם.

נתן היית חלק משמעותי וגדול של קיבוץ שפיים ומעבר לכך של התנועה הקיבוצית.

ביום העצמאות האחרון זכית להשיא משואה בעזרת עידו בנג. כל כך שמחת בהזדמנות הזו שניתנה לך, בהכרה בעשייתך הכל כך ברוכה והמשמעותית. אשרי מי שהציע אותך.

אלכור אונק בהזרחה ואהבה גדולה.
רחל גיל

נתן

נתן אהב את המדינה, למרות שחלק על דעות של חלק ממנהיגיה. כל דבר טוב שקרה כאן, שימח אותו מאוד. אפילו עליה של שני ס"מ בכנרת העלתה אצלו את מצב הרוח. נתן אהב מאוד את התנועה הקיבוצית, למרות שהיו בה אנשים מרכזיים יותר או פחות, שלא קבלו את דעתו ואף ניסו להקשות עליו את מימוש הרעיונות שלו. מאבק קשה וממושך ניהל כדי לשנות את פני התנועה, ולהוציא אותה מהמצב הקשה בו היתה שרויה. אבל יותר מכל אהב נתן את קיבוץ שפיים, את הקיבוץ ככלל וכל פרט לחוד, את היומיום ואת ימי החג. מאבקו לעבור לקיבוץ המתחדש, היה כדי שהקיבוץ הזה והתנועה כולה יצאו מן המשבר בו היו לדרך חדשה, טובה יותר ובטוחה יותר.

לצערי אין אני מאמין בשמירה מלמעלה, ולא יכול לבקש ממך נתן שתשמור עלינו. אבל יכול אני לבקש ולצפות שאנחנו והבאים אחרינו ישמרו על המורשת שלך נתן. שקהילה טובה לא חייבת להיות ענייה ברוח ובחומר. אפשר לקיים קהילה בריאה וחזקה, השומרת על ערכות הדדיות, שיתוף מלא באמצעי היצור, מקיימת חיי תרבות וחברה עשירים, יחד עם חופש עיסוק ופרנסה של חבריה. ואם לסכם את שנאמר כאן בשתי מילים אומר רק: נתן צדק.

יהיה זכרו ברק.

נצ'י הופמן

הייה שלום מורי ורבי

הלילה הלך מאיתנו נתן טל, חבר שפיים, מזכ"ל התק"ם האחרון והמזכ"ל המשותף הראשון של התנועה הקיבוצית. היה לי הכבוד להיות חבר במזכירות שבראשן עמד, מזכירות התק"ם ומזכירות התנועה הקיבוצית (שם כיהן כמזכ"ל משותף עם גברי בר-גיל), והיתה לי הזכות להיות "מנערי נתן".

זה לא התחיל חלק, כמעט בשום נושא לא היתה בינינו תמימות דעים מלאה, אבל בהדרגה למדנו לעבוד יחדיו ולמדתי להעריך את האומץ האינטלקטואלי, אליו נדרש בכדי להיפרד מהאוטופיה של הקיבוץ השיתופי, בואך לשינוי אורחות החיים שהתבקש, בכדי להציל את התנועה הקיבוצית ולהצמיד אותה למאה ה-21.

שתיים-עשר שנים לאחר שניפרדו דרכינו, ביקשתי את תמיכתו של נתן בהתמודדות לתפקיד מזכ"ל התנועה הקיבוצית. נתן התגייס במלוא המרץ ואף גייס את המשפחה.

באירוע התודה לחברי שתמכו בי נשא נתן טל נאום פרוגרמתי שבו תאר לאן, לדעתו, עלי להוביל את התנועה, חלק מחזונו היצלחתי לממש, חלקים אחרים היו "מהפכניים מידי" ועדיין לא בשלה העת, אף כי ברור שכשהתנאים יבשילו... גם חלקים אלה יתממשו.

המשכתי לבקר את נתן מפעם לפעם ולשאול בעצתו, על הדרך למדתי להכיר גם את בני משפחתו המוכשרים ואף אמרתי להם באחת ההיזדמנויות, "אתם... ילדיו של נתן, אתם אחראיים על השינוי בתנועה הקיבוצית"...

השנים הבאות לא היטיבו עם נתן. בריאותו הלכה והתרופפה והוא איבד את תמר אהבת חייו ואת יונה, אחותו הצעירה והמוכשרת. אבל גם בגוף שבור ורצוף, עם מגבלות שהלכו והתרבו, נתן נשאר חד, צלול, ביקורתי ומקורי.

הלילה הגיע מסע חייו לסיומו. האיש שהיכרתי כ"אייקון" של התרבות הקיבוצית וכפורץ הגבולות של הרעיון הקיבוצי, הלך לעולמו. הייה שלום מורי ורבי, ינעמו לך גבי אדמת שפיים שכה אהבת והיא השיבה לך אהבה.

ניר לאיר

מתוך "זמן קיבוץ" 17.05.26

הלך לעולמו נתן טל, מזכיר התק"ם בשנות "המהפך הקיבוצי"

נפטר נתן טל מקיבוץ שפיים, שכיהן כמזכיר התק"ם בשנים בהן עברו הקיבוצים שינוי באורחות החיים | ליאור שמחה, מזכ"ל התנועה הקיבוצית ספד לו: "מנהיג שלא פחד להוביל שינויים. מפלס נתיב שתרם לחיזוק הקיבוץ, ולאיחוד היסטורי של התנועות הקיבוציות"

טל נולד ב-1944 בקיבוץ שפיים, בו חי עד יום מותו. נישא לתמר ולזוג נולדו בת ושלושה בנים.

כבר מילדות נהג לצייר ומכיתה י' נעשה למאייר קיבוצי בחגים ומצייר תפאורות להצגות בקיבוץ. למד במכון אבני ובאורנים ואף נסע להשתלמות בת חצי שנה בסיטה בפרוז, שם הציג תערוכה מיצירותיו.

במקביל לצד האומנותי שבו, כיהן בתפקידי מפתח בקיבוץ ובתנועה: נבחר מספר פעמים למזכיר הקיבוץ, ריכז את מחלקת התרבות בתק"ם וכיהן כמזכיר התק"ם בשנות "המהפך הקיבוצי", בתקופה בה עברו קיבוצים רבים שינוי אורחות חיים והפכו לקיבוץ מתחדש. בתקופה זו ספג מתקפות על תמיכתו במהלך השינוי שעברו הקיבוצים. בשנות כהונתו אוחדו קיבוצי התק"ם עם קיבוצי הקיבוץ הארצי תחת ארגון גג אחד - התנועה הקיבוצית.

בהמשך כיהן כמזכ"ל להקת המחול הקיבוצית והמשיך ליצור אומנות בעלת ביטוי אישי. עסק גם באומנות מוזמנת כגון עיצוב שטיחי קיר בבתי המלון של שפיים ורמת רחל, עיצוב קיר אומנותי באולם הקונגרסים בעיר אבידג'אן בחוף השנהב במערב אפריקה, איור לסוכת תמיד בבני ברק, איורים לספרים של לאה גולדברג ורחל שפירא, עבודות אומנות במבנים אדריכליים ומייצב אריחים בבית הקברות של שפיים.

ליאור שמחה, מזכ"ל התנועה הקיבוצית ספד לו: "נתן טל הלך מאיתנו. מזכ"ל התנועה הקיבוצית לשעבר. מנהיג שלא פחד להוביל שינויים. מפלס נתיב שתרם לחיזוק הקיבוץ, ולאיחוד היסטורי של התנועות הקיבוציות. יוצר ואומן שביטא את אהבתו לארץ. איש הקיבוץ בכל ליבו ומאודו. יהי זכרו ברוך."

נתן טל ייטמן בבית העלמין בקיבוץ שפיים, ביום ב' 18.5.26.

שיר של יום חולין

רחל שפירא

אם יש לי מיתרים, הם מתנגנים בְּרִטָּט.
אם יש בי דָּאָגָה, היא חֲשׂוּפָה כְּמַעֵט.
אם יש בי אֶהְבָּה, היא תֵּאמַר בְּשִׁקָּט.
אם יש לי שְׂרָשִׁים, הם מְתַאֲרָכִים לָאֵט.
יום הַחֲלִיץ הַזֶּה הוא יום שַׁיֵּשׁ בוֹ חֶסֶד.
וּבְחֶסֶדוֹ שׁוֹרֹת אֶלֶיךָ נִכְתְּבוֹת.
קח אֵת יְדֵי עֲכָשׁוֹ, עֲשֵׂנִי מְפִיסָה.
בְּיוֹם חֲלִיץ כְּזֶה דְרָכֵינוּ מְצַטְלָבוֹת.
אם יש בי נְחָלִים, הם לֹאטֵם זֹרְמִים.
אם יש בי פְּרָחִים, הם יִפְרְחוּ בְּלֹאט.
וְאִם יש בי פְּצָעִים, הם כְּכֹר פְּחוֹת פּוֹאֲבִים.
בְּתוֹךְ יְמֵי שְׁלֶךְ, הַמְתַּמְעֵטִים לָאֵט.
יום הַחֲלִיץ הַזֶּה הוא יום שַׁיֵּשׁ בוֹ חֶסֶד...
תְּרַאֲהָ, בְּסוֹף הַיּוֹם אֲנַחְנוּ מְשִׁתְּנִים,
וּבְעֵינֶיךָ עֲצָב מִתְעַגֵּל.
אֲבָל בְּסוֹף הַיּוֹם נִשְׁאֲרֵת שְׁעָה טוֹבָה,
שְׁעָה שֶׁל אֹרֶךְ עֲנוּג וּמִתְפַּלֵּל.
יום הַחֲלִיץ הַזֶּה הוא יום שַׁיֵּשׁ בוֹ חֶסֶד...

קראה בהלוויה: רחל שפירא
איור: נתן טל

הפנינה מתנהתי אתיך

19.6.26

החל מ-16:30

בידעאן
הידעאן

השעה 18:00 - אופעה:
צעוריק עוטיק כוורת וטלוק

המתנפחים יהיו פתוחים עבור ילדים עם צרכים מיוחדים בלבד בין השעות 16:00-16:30